

NIEUWS

*Ervaringen van OLAT-deelnemers
aan Eeronde 100e Vierdaagse*

*Tijdens de Nacht van OLAT liepen
wandelaars 110 c.q. 80 km*

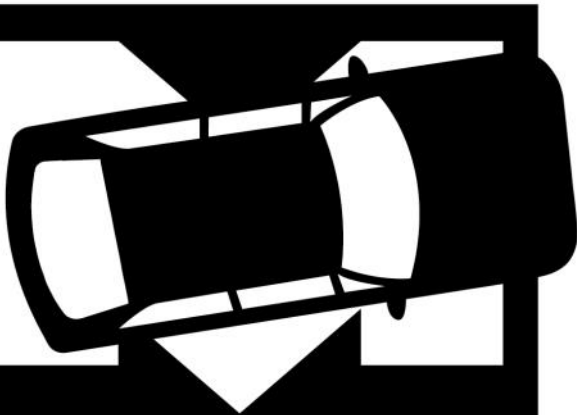
*Peter van de Ven maakte een wan-
delreis naar Italië en doet verslag*

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*In dit nummer o.a.
een terugblik op de
100e Vierdaagse van
Nijmegen en op de
OLAT Wandeldagen /
Nacht van OLAT,
met weer een belangrijke
rol voor de verzorging
van de wandelaars.*

M.V.D. HEIJDEN
AUTOCENTRUM ZIJTAART

WWW.MVDHEIJDENZIJTAART.NL

PASTOOR CLERCXSTRAAT 34
5465 RH ZIJTAART, 0413-363374
INFO@MVDHEIJDENZIJTAART.NL

*Het autobusbedrijf waar U
het beste mee UIT bent !*

Sint-Oedenrode Tel. 0413-472545

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

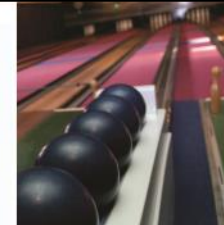

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

 De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.
t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Gerda Woestenberg (coördinatie)
Lineke den Boer, Mariet Ahlers, Lies Wesseling, Gerda Woestenberg (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)
Harrie Paulissen (bestuursafgevaardigde)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 25 september 2016
olatnieuws@olat.nl

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik clubreis van Hockai naar Theux <i>Ad Ketelaars</i>	3/16
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Wandelgroep Oirschot	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
OLAT Nieuws <i>Joop Wesseling</i> / Nieuws kort	7
Onze jarigen/Ledenadministratie <i>Jet Dreesen</i>	8
Van de bestuursafdeling	9
Ervaringen Ereronde 100e Vierdaagse Nijmegen <i>Lies Wesseling</i>	10-12
Deelnemers Vierdaagse Nijmegen en Apeldoorn	13
OLAT Wandeldagen <i>Nelly van de Voort</i>	14-15
Nieuwe markeerders Graaf van Hornepad <i>Marcel Tinnemans</i>	15
Wat te doen <i>Co Tops</i>	16
LPS: Stand clubkampioenschap, Nieuws & Agenda <i>Frank Marchand</i>	17-18
Nacht van OLAT <i>Ronnie Timmermans</i>	19-21
Wandelreis naar Italië (1) <i>Peter van de Ven</i>	22-24
Vanaf de Noordkaap naar huis (21) <i>Peter van Beljouw</i>	25-27
Coast to Coast (2) <i>Rinda Scheltens</i>	28-30

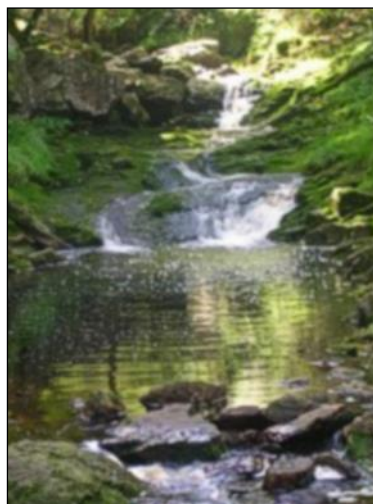
De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS - GR 573 Hockai – Theux

Voor september stond het gedeelte Pepinster-Eupen van de GR573 op het programma. Nu, op **zaterdag 22 oktober**, doen we het andere gedeelte van de GR573 aan.

Vanuit Hockai slaan we een veldweg in die geleidelijk daalt naar de Hoëgnevallei. Iets verderop komen we al snel bij een gecementeerde fantasiebrug. Dit is de Passerelle du Centenaire. De naam van de brug verwijst naar het jaar waarin het koninkrijk België zijn honderdjarig bestaan vierde, 1930. Sinds mensenheugenis is hier echter al een doorgang over de Hoëgne. Vanaf hier zal GR573 een hele tijd het riviertje Hoëgne stroomafwaarts volgen. We beginnen hier aan één van de allerpopulairste korte paden van België. Al meer dan 100 jaren ziet dit stukje vallei van de Hoëgne ieder jaar duizenden wandelaars passeren. Het aparte karakter van deze wilde omgeving werd toeristisch eigenlijk al ontdekt rond 1800. In 1849 schreef Eugène Sens in 'Ruïnes et paysages' al: 'Ik denk niet dat er in België een meer primitieve site bestaat, zo ruw en scherp, zo zuiver de woestheid in bergachtig landschap benaderend'. Watervalletjes met namen als 'Leopold II' en 'Marie-Henriette' herinneren nog aan de beginperiode van het toerisme hier in de 19de eeuw.

Tijdens de afdaling over de plankenwegjes veranderen we onderweg via aangelegde brugjes ook een aantal keren van rivieroever. Uiteindelijk arriveren we aan de parking bij de Pont de Belleheid. Hier zijn een café en restaurant gelegen, maar deze zijn alleen open op dagen waarop er veel toeristen zijn. De GR573 komt hier ook bij een splitsing, waar we het pad naar rechts langs de Hoëgne vervolgen. Verderop wordt het flink stijgen over een rotsig pad om uit de vallei van de Hoëgne te komen. Op een hoogte van ongeveer 420 meter vlakt de weg uit en komen we in een meer open landschap

om wat verder weer rechts het bos in te lopen. In het bos waar we nu door lopen staan verspreid een aantal monumentale beuken, waarvan sommigen een indrukwekkende stamomtrek hebben en erg hoog oprijzen.

De GR-573 voert ons langs een afgelegen 'attractie', midden in het bos: De 'dolmen' van Solwaster, een enorm blok kwartsiet. De platte bovenkant voedt de veronderstelling dat het hier om een dekplaat gaat van een megalithische constructie, een dolmen. De GR573 gaat daarna redelijk snel dalen door de beekvallei van de Statte.

(Vervolg op pagina 16)

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Bortel 0411-622188 (06-49408821)
acvan bortel@home.nl

Pieter van Doorn 0492-382210 (06-52373639)
pvandoorn@onsbrabantnet.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
13 sept 2)	Langs de vijvers	Pluk Pannekoekenrest., 0492-384513 Koppelstr. 35, 5741 GA Beek en Donk
27 sept	Omgeving Esch	Ons café, 06-19858035 Leunisdijk 28, 5296 KZ Esch
11 okt	Drie beken tocht	Eetcafé De Rooversche Leij, 013-5774300 Gorps Baantje 1, 5051 PX Goirle
25 okt	Natuurroute N70	Fletcher Val Monte, 024-6842000 Oude Holleweg 5, 6572 AA Berg en Dal
10 nov 2)	Gedenkbosroute	Brasserie 't Turfke, 0493-560520 Gezandebaan 29A, 5725TM Heusden
1) geen cafépauze		
2) cafépauze op startplaats		

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA	
Datum	Startpunt
14 september	De Beckart
21 september	De Vriendschap
28 september	Oud Rooy
4 oktober	Den Toel
11 oktober	De Beckart
18 oktober	De Vriendschap
25 oktober	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

De Vriendschap, Boskant

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2016

24 sept.	GR573	Pepinster-Eupen	18-28 km
22 okt.	GR573	Hockai-Theux	19-28 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€28,00	€32,00

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Alleen mogelijk na vooraf informeren bij Isis La Croix of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering, mits uiterlijk 10 dagen vooraf gemeld, wordt de betaling doorgeboekt naar de volgende tocht, of kan (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen:

Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Leende (Jagershorst)	07:45 uur
Weert (NS station)	07:45 uur
Nederweert (AC-restaurant A2)	08.00 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Isis La Croix 06-38255805
(bij voorkeur tussen 18.00-20.00 uur)
clubreizen@olat.nl

WANDELGROEP OIRSCHOT

Wandelgroep Oirschot is vanaf begin april 2015 gestart met prachtige tochten vanuit Dinercafé 't Kroegske in Spoordonk op woensdag om 19.00 uur. Na het winterprogramma, waarbij op zondagochtend werd gewandeld, is vanaf 1 april de woensdagavond weer aan de beurt.

De te lopen afstand ligt rond de 12 km en is telkens wisselend in een van de natuurgebieden c.q. delen van de gemeente Oirschot. Af en toe zal met de huifkar naar een startlocatie gegaan worden of wordt men opgehaald vanaf een eindlocatie.

Deelname staat vrij voor alle OLAT-leden en zeker ook voor niet-leden die zo OLAT kunnen leren kennen. Niet-leden kunnen 2 keer gratis deelnemen en betalen daarna 1 Euro per keer.

De invulling vindt plaats in samenwerking met horecagelegenheid Dinercafé 't Kroegske / De Stapperij.

Vertreklocatie: Dinercafé 't Kroegske
Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot

Vertrektijd: 1/4 - 1/10: woensdag 19.00 uur

Afstand: ca. 12 km

De te lopen route wordt een dag van te voren gepubliceerd via de gratis wandelapp Endomondo en via de website & facebookpagina van Dinercafé 't Kroegske:

<http://www.kroegske.nl/feesten/activiteiten/wandelroutes>

Meer informatie: oirschot@olat.nl of
Harrie Paulissen 06-53749249
John Schepens 0499-573671

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde en voorzitter*)
 Piet van der Ree (*notulist*),
 Pierre Emans, Hans de Vries
 lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Jo Willems, Antoinet Gooren

Clubreizen

Isis la Croix (*informatie*)
 06-38255805
 (bij voorkeur tussen 18.00-20.00 uur)
 clubreizen@olat.nl
 Pierre Emans, Riet Emans
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
 olat-wandeldagen@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
 Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)

Wandelen op Dinsdag

Mieke van Boxtel (*coördinator*), 0411-622188
 Myriam vd Berg, 073-5325286
 Pieter van Doorn, 0492-382210
 Antoinet Gooren (*contactpersoon*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
 Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

overnachting4daagse@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling
 Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 073-5033322
 voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
 penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
 Spoorдонksesweg 35
 5688 KB Oirschot
 06-53749249
 secretaris@olat.nl

Bestuurslid
Otto Ahlers
 Stillendijk 36
 5657 AV Eindhoven
 040-2419514
 o.ahlers@olat.nl

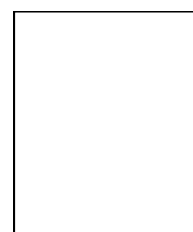
Bestuurslid
Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstraat 12
 5469 EZ Keldonk
 0413-212161
 a.verbakel@olat.nl

Bestuurslid
Ruud Horst
 Kraanven 57
 5595 DA Leende
 040-8480095
 r.horst@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
 f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
vacature

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert † de Boer, Lineke den Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

Drukke zomer

Als u dit leest hebben het bestuur en vele vrijwilligers een drukke zomer achter de rug.

In het begin van het jaar zijn we al gestart met de onderhandelingen met de gemeente Nijmegen over de mogelijkheden om weer een slaappleaats te kunnen bieden aan leden en niet-leden tijdens de Vierdaagse. Hierbij stond ons, en dat wisten we al, een verrassing te wachten. Het serveren van het ontbijt en de warme maaltijd boven de St.-Stevens sporthal was niet meer mogelijk. De oplossing die we in overleg met de gemeente gevonden hebben, was om de maaltijden in het Oude Weeshuis te serveren in de onmiddellijke nabijheid van de sporthal. Dit zal de komende jaren naar verwachting zo blijven.

Aansluitend het invullen van de vele formulieren om een staanplaats voor onze OLAT-verzorging in de diverse gemeenten te verkrijgen. Je vraagt je werkelijk af hoe het mogelijk is om zoveel vragen te verzinnen voor een eenvoudige staanplaats.

Daarnaast hebben wij onze invloed uitgeoefend om zoveel mogelijk OLAT-leden mee te laten doen met de Eronde van de 100ste Vierdaagse. Uiteindelijk hebben daar 9 wandelaars van ons aan meegedaan. Alle 9 hebben deze uitzonderlijke prestatie volbracht, CHAPEAU!!! Dit geldt natuurlijk ook voor al diegenen die de Vierdaagse van Apeldoorn en/of Nijmegen hebben uitgelopen.

Dan natuurlijk de administratieve afhandeling van het indelen van de slaappleaatsen in ons 'OLAT-hotel' in de St.-Stevens sporthal.

Verder diende de inkoop en de organisatie van de Vierdaagse rustposten in orde gemaakt te worden.

Echter dan start de werkelijkheid: namelijk de ontvangst van onze Noorse gasten in ons 'hotel' op zaterdag en onze andere gasten op zondag en maandag. Hierbij is altijd een bestuurslid aanwezig. In dit weekend komt de organisatie rond het overnachten in Nijmegen pas goed opgang.

Op maandag wordt dan de vrachtwagen geladen voor de verzorgingsploeg van Nijmegen en dat is de opmaat van een week van vroeg opstaan, hard werken en plezier samen met onze vrijwilligers.

Tussendoor hebben we ook nog de startlocaties voor de winterserie van 2017 bezocht en besproken.

Begin augustus doen we dan ook nog "even" de OLAT-Wandeldagen en de Nacht van OLAT met stijgend succes in Nijnsel.

Als ik dit zelf lees dan is het volgens mij tijd om even rust te nemen en aan iets anders te denken....

Maar toch: blijf wandelen!!!

-Joop Wesseling-
voorzitter

NIEUWS KORT

GRAAF VAN HORNEPAD

Het hele Graaf van Hornepad (92 kilometer) in 16 uur lopen? Gekkenwerk Maar niet voor iedereen.

Afgelopen zaterdag vertrokken Riet Emans, Els Snijders en Marcel Tinne-

mans in alle vroegte en kwamen 's avonds, moe maar voldaan, aan bij het eindpunt Hotel-Brasserie Antje van Statie op de het Stationsplein Weert. Tijdens de tocht wandelden Sjef Koolen, Patrick Tullemans, Jan Stals en Theo Beelen diverse stukken van 30 kilometer met hen mee.

De wandeling Graaf van Hornepad beleefde zijn derde editie en werd georganiseerd door de wandelsportvereniging OLAT. De wandelgids die het Graaf van Hornepad in zestien etappes beschrijft is te koop bij de Bruna en Tourist Information Center in Weert.

Bron: weekkrant 1Weert 24-8-2016

Foto's: Arjanne van Voorst

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

SEPTEMBER

16	Hanny Klumpkens	Sevenum
16	Jeanne Timmermans	Middelbeers
16	Lilian Verhoeven - Jansen	Oss
18	Geert Hendriks	Sint-Oedenrode
18	Joop Schijf	's-Gravenhage
19	Thea Baselmans	Sint-Oedenrode
19	Gerrie Verstappen	Someren
20	Anny van Asseldonk-v/d Sanden	Zijtaart
20	Eveline van der Linden	Mierlo
20	Lisette Munten	Schijndel
20	Benita Verbakel	Zijtaart
21	Gerry van der Aa	Schijndel
21	Bert van Deursen	Rosmalen
21	Frans van Ham	Duizel
21	Jolanda Meeuwssen	Boxtel
22	Hans Wijnen	Eindhoven
23	Toon van de Rijt	Eerde
24	Coby Cissen - v.d. Ven	Eindhoven
24	Jan van Esch	Sint-Oedenrode
24	Sjef Koolen	Nederweert Eind
25	Theo van Boxmeer	Boekel
25	Adriane Dusseljee	Geldrop
25	Annette Termeer	Sint-Oedenrode
26	Arie Evegroen	Ouderkerk a/d IJssel

26	Jan Soetens	Veldhoven
27	Johan van de Sande	Sint-Oedenrode
27	Kevin van Stuivenberg	Breugel
27	Michiel Tamerius	Boxtel
28	Anneke vd Aa-van Riel	Veldhoven
28	Caroline Dinnissen-Vernie	Maasbracht
28	Nelly van Roosmalen	Sint-Oedenrode
29	Frank Marchand	Tilburg
30	Mike Bertrand	Geleen
30	Sjef van Gestel	Eindhoven
30	Jeanne van de Laar	Sint-Oedenrode
30	Mieke Quirijnen	Wintelre

OKTOBER

1	Jan Beekmans	Nuenen
1	Lon Kraan	Lommel
2	Frits Benjaminsen	Eindhoven
2	Jan Hendrix	Weert
2	Hennie Maathuis	Eindhoven
3	Marga Verduin-Smits	Sint-Oedenrode
4	Frans Peters	Sint-Oedenrode
4	Perno van Stuivenberg	Breugel
5	Jeannette Beekmans	Biest Houtakker
5	Paula Kersten	Uden
5	Rieky Verstappen	Sint-Oedenrode
6	Maria von Bergh	Helmond
6	Mart Douven	Ospel
6	Jeannet Leeson-Heldoorn	Nuenen

7	Anneloes van Gelder	Eindhoven
7	Theo van Tiel	Sint-Oedenrode
8	Wilma Gommers -de Baay	Sint-Oedenrode
8	Jans van Griethuyzen-v. Schaik	Hazerswoude Dorp
8	Diny Verschuijten-van Eijk	Sint-Oedenrode
8	Jan de Wit	Veghel
9	Mariet Ahlers-Geurts	Eindhoven
9	Betsie van den Elzen	Erp
9	Herman Rutten	Sint-Oedenrode
10	Mariet Douven-Mackus	Ospel
11	Ton van Heeswijk	Schijndel
11	Ria van Oirschot	Sint-Oedenrode
11	Doortje Spanjers	Wintelre
11	Leny van der Velden	's-Hertogenbosch
11	Carla van de Wetering	Sint-Oedenrode
12	Anny van Veggel	Deurne
12	Ruud van Woensel	Oost West en Middelbeers
13	Gerdy van Aarle-van den Bogaart	Sint-Oedenrode
13	Francien van Berkel	Erp
14	Ans Schennink	Wintelre
14	Ria Wijnen-Borgers	Eindhoven
15	Paul van Leeuwen	Mierlo
15	Jan Slagboom	Son
15	Miranda Vlemminx	Oirschot

LEDENADMINISTRATIE

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060
leden@olat.nl

*Alle wijzigingen rechtstreeks door-
geven aan de ledenadministratie.*

*Het lidmaatschap gaat pas in als de
verschuldigde bedragen zijn ont-
vangen.*

*Om in aanmerking te komen voor
korting op het inschrijfgeld bij OLAT-
tochten is het noodzakelijk uw leden-
pas te tonen bij de inschrijving.*

AANMELDINGEN

*Dhr. Martien Habraken, St-Oedenrode
Mevr. Coby Visser, Den Haag*

Mevr. Hanny Gerritsen, St-Oedenrode

Dhr. Ton Vissers, Schijndel

Mevr. Lisette Munten, Schijndel

Mevr. Wilhelmiën de Koning, Eerde

*Mevr. Liesbeth van Erp-van Grinsven,
Geffen*

Mevr. Ingrid Kruijsen, Oss

Mevr. Marij Smeets, Helmond

Mevr. Irma v/d Horst, Eindhoven

*Dhr./Mevr. Jan en Annemarie Swinkels,
Son*

Mevr. Andrea van Gestel, Schijndel

Dhr. Michiel Boot, Voorburg

Mevr. Carla Verbruggen, Schijndel

*Dhr./Mevr. Jan en Elly de Poorter,
Eerde*

Dhr./Mevr. Toon en Will v/d Rijt-v/d.

Beeten, Eerde

Dhr. Heimen Spijkerboer, Helmond

Dhr. Frans van den Boom, Eindhoven

Mevr. Silvia Arfman, Tiel

Mevr. Marian van Son, Liempde

Dhr. Piet Haverkort, Beek en Donk

Mevr. Corrie Pijnenburg, Udenhout

Dhr. Frans van Hoof, Middelbeers

Dhr. Theo van Gestel, Schijndel

*Mevr. Jolanda Anastacia-Riesenbeck,
Eindhoven*

Mevr. Betsie van den Elzen, Erp

Mevr. Lenie v/d Tillaer, Keldonk

Mevr. Lucia Tinnemans, Asten

*Dhr./Mevr. Hans en Carin Rietveld,
Beek en Donk*

Mevr. Wil Zeebregts, Tilburg

Dhr. Vincent Zeebregts, Tilburg

Dhr. Wim Nikkelen, Tiel

OLAT WANDEL DAGEN EN NACHT VAN OLAT

OLAT kan terugzien op een geslaagd weekend.

Onderstaand het aantal deelnemers dat deze dagen onze regio doorkruiste.

	15	20	25	35	80	110	totaal
vrijdag	93	106	107	110			416
zaterdag	156	166	168	161	71	51	773
zondag	216	199	174	145			734
totaal	465	471	449	416	71	51	1923

Helaas moesten wij ook constateren dat op de route van de Nacht van OLAT langs het Wilhelminakanaal op een punt diverse wandelaars zijn gevallen door een onverwachte verhoging (achterstallig onderhoud) op het fietspad.

CONTRIBUTIE EN ABONNEMENT 2016-2017

(1 november t/m 31 oktober)

Onderstaand de prijzen voor de diverse contributievormen en het abonnement op OLATNieuws vanaf 1 november 2016. Dit als gevolg van aanpassing afdracht door OLAT aan KWBN.

Hoofdlid standaard	€32,50
incl. standaard lidmaatschap wandelbond KWBN	
Hoofdlid basis	€28,50
incl. basis lidmaatschap wandelbond KWBN	
Hoofdlid recreatief	€20,50
Gezinslid basis	€18,50
incl. basis lidmaatschap wandelbond KWBN	
Gezinslid recreatief	€10,50
Abonnement OLATNieuws	€16,00
(is alleen mogelijk voor Nederland)	

LEDENWERFACTIE SUCCESVOL

De in juli gestarte ledenwerfactie kan nu al succesvol worden genoemd. Zie onder ledenmutaties op blz. 8 in dit blad.

Degenen die na 1 juli lid van OLAT worden betalen geen contributie over de periode tot 1 november 2016. Zie ook onze website voor het inschrijfformulier (http://www.olat.nl/Lid_worden.html). De inschrijfformulieren zijn ook beschikbaar op het startbureau bij onze winterseries.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP

Degenen die overwegen het lidmaatschap van OLAT te beëindigen, hetgeen wij zouden betreuren, verzoeken wij dit vóór 15 oktober te doen. Dit kan met een e-mail aan leden@olat.nl. Zegt men later op dan loopt het lidmaatschap nog 1 jaar langer door.

OLAT SHIRTS

Tot nu toe was de grootste maat OLAT-shirts voor de dames XXL. Vanaf heden is echter ook voor de dames XXXL beschikbaar in de OLAT-boetiek.

GRAAF VAN HORNEPAD

Bij het station in Weert zal een nieuw infobord Graaf van Hornepad worden geplaatst.

GANZENHEUVEL EN 'T OUDE WEESHUIS

Als bestuur van OLAT is het ons niet ontgaan dat de kwaliteit van de warme maaltijd in 't Oude Weeshuis niet was wat de gasten van OLAT mochten verwachten. OLAT heeft dan ook in overleg met onze cateraar een aantal passende maatregelen genomen:

In 2017 kunnen de gasten eten tussen 18.00 en 21.00 uur. Dus geen 2 sessies meer en geen vaste aanvangstijden.

Het vlees wordt uitgeserveerd door een medewerker van de cateraar, waarbij wij de gasten garanderen dat zij tussen de 170 en 200 gram vlees krijgen. De overige zaken kunnen zij via een "self-service" systeem/(buffet) zelf opscheppen. Ook voor wat betreft het voor- en nagerecht kunnen de gasten zichzelf bedienen.

Om het ongemak van 2016 definitief tot het verleden te laten behoren en als zij in 2017 wederom gebruik maken van onze overnachting en maaltijdservice, hebben wij de gasten een compensatie aangeboden.

Verder hebben wij ervaren dat er problemen zijn ontstaan tijdens het vertrek vanuit Ganzenheuvel op vrijdagmiddag/avond. Wij hebben onze gasten excuses aangeboden voor dit ongemak, dat is veroorzaakt door de strengere controles in verband met hetgeen o.a. in Nice is gebeurd. Dit heeft ons overvallen en wij werken voor komend jaar aan een oplossing om herhaling te voorkomen of zoeken een andere passende oplossing.

Uiteraard ziet OLAT iedereen graag terug in 2017.

VRIJWILLIGERSDAG 2016

Degenen die vrijwilliger zijn geweest bij OLAT tussen 1 september 2015 en 1 september 2016 hebben inmiddels een uitnodiging ontvangen voor de vrijwilligersdag 2016. Vrijwilliger geweest en geen uitnodiging ontvangen? Onze excuses en wilt u dan contact opnemen met onze secretaris?

Verzorging in Son tijdens de OWD - jong geleerd

Ervaringen Ereronde 100e Vierdaagse Nijmegen

Jeannette van de Boerdonk

Het is me heel erg meegevallen, min of meer zonder slag of stoot. Ik had me wel heel goed voorbereid, was goed getraind zowel in afstand als in tempo. Natuurlijk was het warm.

Ik startte de eerste dag (dus op maandagmiddag) om 17.00 uur. De andere 75 wandelaars van deze Ereronde waren een tikje jaloers dat wij in de eerste groep zaten. Bij de start om 17.00 uur was het heel erg benauwd, pas na 23.00 uur begon het af te koelen. Ja die hitte, dat vreet energie. Eenmaal 's nachts was het reuze gezellig, ik heb genoten van de rust en de stilte. Al in Elst stond een podium speciaal voor ons en er was voor iedereen wel iets lekkers. De overgang naar de andere dag, naar de meute, drukte, viel niet mee. Ik had maandag- op dinsdagnacht al een nacht gemist. Op woensdagavond dacht ik: "Ik ga slapen van 07.00 tot 03.00 uur", maar dat werkte niet. Ik lag wel in bed, maar kón niet slapen. Dus was ik woensdag nog behoorlijk vermoeid. Daarna werd het voor mij een "normale" Vierdaagse en ik heb daarvan lekker kunnen genieten. De laatste dag op vrijdag het verzamelen in Malden, het weerzien, het was een unieke ervaring en ik ben er eigenlijk goed doorheen "gerold". Het was "superleuk".

Jack Bertrums

"Het was iets om nooit te vergeten", was zijn eerste commentaar! Kippenvel! En Jack is toch iemand die al heel wat hoogtepunten op wandelgebied heeft meegemaakt. Hij liep in de nacht van donderdag op vrijdag en maakte de

In één van onze eerdere uitgaves hebben we met trots de kandidaten gepresenteerd die mede door OLAT geselecteerd werden voor deze Ereronde. Nu deze Vierdaagse eenmaal gelopen is, ben ik benieuwd naar hun ervaringen.

"nacht van Cuijk" mee. Hij vertelt: "We liepen onder de poort door bij Cuijk en ik dacht niets te doen, maar dat veranderde in een juichend, enthousiast publiek. De erehaag, de motorpolitie, twee voor en twee achter, dat was toch wel heel gaaf".

Het enige wat hem heeft opgebroken was het gebrek aan slaap, de hele week lang. Tijdens de rust van donderdag op vrijdag stond er een veldbedje klaar. Hij lag toevallig naast Boetje en ze hebben heel wat afgelachen en slappe klets gehad, maar van slapen kwam uiteindelijk niets. Dat brak hem inderdaad later op, hij dacht echt dat hij sneller liep, maar was niet meer vooruit te branden. Hij werd weer wakkerder door de flinke plens regen op de vrijdagmorgen en uiteindelijk kon hij het tempo weer oppakken. Na de intocht, het defilé, werd nog wat nagepraat in de VIP-room en toen was het toch echt naar het station, naar huis. Jack zou Jack niet zijn als hij niet alweer binnen week een nieuwe Lange Afstand Tocht aan het plannen is en dat wordt de Redcar tocht in Engeland. "Maar", dat zeg ik dan (Lies) "Er is maar één Vierdaagse van Nijmegen".

Anita Pepers

Anita heeft het enorm gezellig gehad zegt ze. Vooral de verzorging was top, heel erg goed, van alles te krijgen van yoghurtjes, fruit, drinken koffie, fris zoals cola etc. etc. Ze heeft geen last gehad van de hitte, maar wel van het gebrek aan slaap. De regen op vrijdagmorgen was een domper, maar gelukkig klaarde het later op. Het was haar 14e Vierdaagse en wat voor één. Natuurlijk kwam ook zij vele bekenden

tegen van de Lange Afstand Lopers.

In Grave kwam de burgemeester spontaan een praatje maken. Hij heeft zelf ook Kennedymarsen gelopen dus snapte er wel iets van. 's Nachts in de groep was het goed lopen, hoewel het tempo wat haar betreft wel wat hoger had mogen zijn, maar men wilde als groep binnenkomen en dan moet je rekening houden met de "langzaamste". Uiteindelijk deed het slaaptkort haar toch wel een beetje de das om. Ze heeft -HEEL KNAP- de Vierdaagse wél uitgelopen, maar is niet meegegaan met het defilé. Groot gelijk Anita, je moet doen wat voor jou het beste is! Ze heeft o.a. al weer plannen om tijdens de Nacht van OLAT weer 110 km te gaan lopen! Petje af!

Hanny Klumpkens

Ons "feestbeest" mag ik wel zeggen. Het is haar 100% meegevallen. Ze struikelt bijna over haar eigen woorden van enthousiasme! Voor haar was het best pittig, want ze moest de laatste dag "aan de bak" d.w.z. donderdagmiddag om 17.00 uur starten voor de 1e keer 50 km en daarna op vrijdag nog haar reguliere 55 km er achteraan. Dat terwijl ze er toen al 3 dagen van 55 km op had zitten..... Maar Hanny is laaiend enthousiast. In Grave stond de burgemeester al te wachten, voorafgegaan door vaandeldragers. Vervolgens om 01.00 de loopbrug in Cuijk bij de veerpont, dat was één groot feest! Ze werden naar het podium gedirigeerd waar toen al meer dan 3.000 mensen stonden te juichen, ze bezorgden de leden van de Ereronde een "IJslandse" wave zoals we tijdens het WK voetbal mochten meemaken: kippenvel! "Dit vergeet

wie wandelt wordt honderd

je nooit meer". Ook werd er nog een polonaise gehouden en er was muziek uit de jaren 60, wat een feest! Tijdens het lopen 2 motoragenten voor en 2 motoragenten achter de groep! Geweldig. Ergens tijdens een pauze stond er ook een muziekkorps klaar voor de lopers, het waren Schotten. Terwijl de andere lopers even rustten of zich met andere dingen bezig hielden, bleef Hanny maar wachten op de wind in de hoop dat die rokken een keertje omhoog zouden waaien. Het verhaal vertelt niet of er inderdaad voldoende wind is gekomen. Ook Hanny vond de nacht heel bijzonder. Ze hadden ergens in een judozaaltje een korte pauze, maar de ene was met z'n telefoon bezig, de andere snurkte keihard, nog iemand anders was z'n gebit kwijt. "Je kunt er een boek over schrijven". Over de contacten onderling zegt ze: "Het is altijd geven en nemen". Ze heeft geen last gehad van de warmte en heeft gedaan zoals zo velen: een handdoek in een emmer water plonsen en daarmee de nek koel houden.

Na afloop Jack opzoeken die op de Ganzenheuvel sliep, even op zijn luchtbedje gelegen en daarna op de fiets naar het logeeradres. Daar aangekomen meteen naar boven. Ze heeft zich op bed laten vallen en is met kleren en schoenen aan

in diepe slaap gevallen.

Het was een zeer, zeer speciale ervaring.

Boetje Huliselan

Ook hij zat in de laatste groep. Het was **VERSCHRIKKELIJK** zegt Boetje, maar hij bedoelt verschrikkelijk, grandioos mooi! Ook zijn ervaringen in Cuijk waren "verschrikkelijk", had het zo niet verwacht, zoveel enthousiaste mensen in de nacht! Dat ze het podium op werden gedirigeerd, iedereen stond te juichen. "Dit maak je nooit meer mee". Bij dit alles was het natuurlijk best zwaar, maar vertelt hij "Wij hebben een goede conditie, zijn goed getraind. Zelfs als je b.v. Centurion bent (binnen 24 uur 160 km wandelen) wil nog niet zeggen dat je dit kunt, de omstandigheden zijn heel anders".

Boetje had overdag wel wat last van slaaptkort, maar verder was hij er apetrots op de tempo-bepaler te mogen zijn, zo bracht hij het tempo van 6,6 naar 6,4 km, om iedereen de kans te geven bij de groep te blijven. Hij bleef dit tempo heel knap strak vasthouden. Kortom hij heeft er een heel verschrikkelijk goed gevoel over.

Jan Dinnissen

Zijn eerste reactie is: "Dit is het mooiste

wat ik met wandelen ooit heb meegeemaakt. Dit vergeet je je leven niet!" Jan komt uit Wijchen en kent de omgeving op z'n duimpje en weet precies waar hij loopt. Maar dit was fantastisch, geweldig. Het was gigantisch, weinig of geen problemen gehad. Hij vindt het geweldig zoals Boetje het tempo wist vol te houden de hele nacht zo tussen de 6,6 en 6,4 km/uur, rekening houdend met degene die het langzaamste liep. Prachtig was dat.

Als bagage had hij hooguit 1 waterflesje bij zich, de rest werd allemaal door de organisatie verzorgd. Jan roemde ook nog OLAT-ter Arie Kandelaars. Hij werd veel later opgeroepen om alsnog mee te doen, omdat anderen zich hadden afgemeld. Ook Jan was vol lof over de nacht van Cuijk en hoe ze daar bij een chique hotel (hij weet de naam niet meer) verrast werden met een pannenkoek.

Bert Timmermans

Voort Bert was het niet alleen de eer om mee te doen, maar ook een feestje. Hij was net 60 jaar geworden, maar liep bovendien zijn 40e Nijmeegse Vierdaagse. De 100e van Nijmegen beschouwt hij als de "grote finale", want in de weken daarvoor had hij al 5 andere Vierdaagsen in het land erop zitten

Hij ziet het wandelen, ook van grote afstanden, als echt genieten, waarbij het hem niet gaat om zo snel mogelijk bij de finish te zijn. Bert maakt graag een praatje en iedereen mag dan ook zijn hart bij hem uitstorten. Hij liep de extra 50 km-lus op de 1e dag, dus de dag van Elst. Op de 2e dag, de dag van Wijchen, liep hij met zijn jongste zoon, geboren 17 juli 1984, dus de 4daagse- genen met de paplepel ingegeven. Zijn zoon had het erg moeilijk maar het lukte Bert hem op de been te houden. Hij bleek achteraf een virus onder de leden te hebben. Gelukkig hebben ze het beiden tot een goed einde gebracht, wat aanleiding was om op zondag een mooi feestje te vieren compleet met barbecue: Berts 60e verjaardag, zijn 40e Vierdaagse en zijn zoon de 20e Vierdaagse.

Connie Raijmakers

Connie zat in de eerste groep en startte op maandagmiddag. Ze wilde vooral ook graag de 55 km lopen. Reden: omdat die éénmalig weer eens door Dru- ten kwam, waar ze een deel van haar jeugd jaren heeft doorgebracht. Vooraf had ze wel haar bedenkingen, hoe zou het gaan met het tempo, want eigenlijk trekt ze het liefste haar eigen plan, maar het is allemaal gelukt.

“Bij ons vertrek werden we door de andere Ererondelopers uitgezwaaid en het deed me wel wat tussen de haag van medewandelaars door te lopen. Helaas was ik niet in de gelegenheid de andere groepen uit te zwaaien, maar ik had het graag gedaan”.

Niet alleen was de 2e dag (dus o.a. Dru- ten) heel erg warm, maar ook nog eens

57 km. Ze heeft. kunnen genieten van het jeugdsentiment, “daar ben ik op school geweest”, “hier stond de eerste frites-tent”, “daar was de bakker” etc. Wat na Dru- ten richting Afferden/ Beuningen tegenviel was de watervoor- ziening, dat was wat aan de krappe kant, begrijp ik. Daarentegen heeft ze de nieuwe lus bij Mill, voorzien van mooi natuurschoon, erg gewaardeerd. Verder was de verzorging prima, al is het wat lastig ‘s nachts in het donker bij een militaire rust je weg naar het toilet te vinden.

Een bijzondere visie was wel dat ze door de nacht o.a. richting Elst / Oos- terhout / Nijmegen liepen. Dat gaf een totaal ander beeld dan overdag. De toren van Elst al in het donker te zien, op de Oosterhoutsedijk (half)donker Nijmegen te zien liggen en tenslotte op de Waalbrug de lichtjes te zien pinke- len.

Connie heeft van de Ereronde genoten, temeer dat haar Huub ook kon aan- schuiven aan het einde en ze zo samen de 53e, resp. 47e = 100e Vierdaagse uit mochten lopen. Daarbij zei ze:

“Ik vond het leuk dat door deze Eron- de het wandelen als een echte sport is neergezet. Na zoveel jaren wandelen geeft dat veel voldoening.”

Arie Kandelaars

Bekende LPS-wandelaar bij OLAT. Hij werd pas één week van tevoren opge- roepen om mee te doen aan deze Ere- ronde. Hij voelde zich zeer vereerd om te mogen deelnemen en kilometers had hij genoeg in de benen. Hij startte op de woensdag om 17.00 uur en zat dus in de groep van de “Geüniformeerden” waaronder o.a. Douane en Brandweer. Al om 18.00 uur kregen ze een hevige onweersbui over zich heen, maar jam- mer genoeg, het blééf benauwd. Arie vond één van de moeilijkste dingen het tempo dat erg laag lag, dit vanwege de langzaamste loper. Men wilde namelijk wel graag als groep binnenkomen. Dit werd uiteindelijk ‘s nachts (oftewel donderdagmorgen) om 03.15 uur, ter- wijl hij om 04.00 uur moest starten voor de dagroute van de 55 km!!! Van

rusten, laat staan slapen kwam dus niets. Dus ook hij kampte met flink slaaptkort. Gelukkig kwam hij Hans Pranger tegen die hem gedurende 25 tot 30 km wakker heeft gehouden. In Milsbeek kreeg hij het extra zwaar, om- dat de reguliere 50-km-lopers en 40- km-lopers een half uur eerder mochten starten, waardoor het ook eerder druk- ker werd op het hele parcours.

Uiteindelijk heeft hij het tot een goed einde gebracht zoals van een echte langeafstandswandelaar verwacht mag worden. Het was zijn vijfde editie en wát voor een! Ook voor Arie was het een unieke ervaring.

Voor al onze kanjers is een VAN HARTE PROFICIAT zeer zeker op zijn plaats.

Een ervaring om nooit te vergeten, koester dit, met dit bijzondere kleinood als herinnering.

Lies Wesseling

DEELNEMERS 4DAAGSE NIJMEGEN / APELDOORN 2016

NIJMEGEN

x	Naam	Woonplaats
53	Connie Raijmakers	Oss
51	Piet Selten	Mill
47	Huub Raijmakers	Oss
46	Martin Swarts	Veldhoven
43	Theo Tromp	Weert
40	Bert Timmermans	Veghel
39	Ben Duin	Nijmegen
38	Ton Schenkelaars	Veldhoven
37	Wim vd Wittenboer	Eindhoven
37	Jeannette van Boerdonk	Keldonk
35	Ad Verbakel	Keldonk
35	Gerrit Legierse	Mierlo
32	Wim Kennis	Hapert
32	Wim Peters	Veghel
30	Frans Jaspers	Eindhoven
30	Kees Mol	Breda
30	Ernst-Jan van Eck	Rotterdam
29	Caroline Dinnissen	Maasbracht
27	Tonny van Neerven	Beek en Donk
26	Henny van der Haring	Moergestel
26	Antoon Asveld	St-Oedenrode
26	Annie Beekmans	Beek en Donk
26	Lies Wesseling	Berlicum
26	Richard Klein Bennink	Zutphen
26	Wilma Petersen	St-Oedenrode
26	Erik Dikken	Nijmegen
25	Peter van den Brink	Laren
25	Ferdinand van Keeken	Apeldoorn
24	Fred Fisser	Boxtel
23	Hanny Klumpkens	Sevenum
22	Gerrit van Haandel	Zeeland
21	Willemien Hietland	Aalten
20	Betsie Geerts	Gemonde
18	Nellie Lenssen	Oirschot
18	Willy de Haas	Helmond
18	Nelly Leijgraaf	Veldhoven
18	Rudolf van Rooij	Eindhoven
17	Martina de Wit-Verbakel	Veghel
17	Marian Post	Utrecht
16	Wim Toonen	Langenboom
16	Dirk Maassen vd Brink	Leiden
16	Toos Habraken	St-Oedenrode
16	Sjaan Cissen-Verbakel	Nistelrode
16	Rob Keetlaer	Best
16	Jan Dinnissen	Wijchen
15	Adrie Toonen	Wijchen
15	Wout Kivits	Eindhoven
15	Tiny van Alphen	Mariahout
15	Cor Verschuijten	St-Oedenrode
15	Jelte van der Zee	Vleuten
15	Marco van Heel	Helmond
14	Anita Pepers	Veghel
14	Isis La Croix	Nijmegen
13	Jannet Vissers	Hoek van Holland
13	Boetje Huliselan	Cromvoirt
12	Hugo Prinsen	Valkenswaard
12	Toiny van Woensel	Oost-, West- en Middelbeers
12	Henri Gerrits	Sint Michielsgestel
12	Ans Ceulemans	Nijmegen
12	Tine Verberne	Helmond
12	Jose Houtappels	Eindhoven
11	Ruud van Woensel	Oost-, West- en Middelbeers
11	Gerrit Arfman	Kapel Avezaath
11	Marc Spierings	Tilburg
11	Pierre Verstegen	s Hertogenbosch
11	Elly van Berkel	Tilburg
11	John van Berkel	Tilburg
11	Rinus Ars	Eindhoven
11	Jeanne van Roosmalen	Son
11	Nelly Veldhuis	Kerkdriel
10	Leo Hoogeveen	Nuenen
10	Jan van de Sande	Boxtel
10	Peter van Cuyck	Mechelen
10	Carin Delisse	Eindhoven
10	Co Tops	Geldrop
10	Piet v Schijndel	St-Oedenrode
10	Riekie v Schijndel	St-Oedenrode
10	Jennie vd Hurk	Helmond
10	Ineke Daelmans	Helmond
10	Ton de Jong	Boxtel
10	Bram Stelling	Eindhoven
10	Henk Plasman	Best
10	Inge Mol	Breda
10	Ineke van Lieshout	Schijndel
9	Adri van der Graaff	Breda
9	Theo Martens	Liempde
9	Rina Prins	Vaassen
9	Mirjam Koppelman	Erp
9	Jack Bertrums	s Hertogenbosch
9	Ton Coppens	Eindhoven
9	Tony van Duijn	Swifterband
9	Rob van Stuivenberg	Breugel
8	Joke van de Vossenbergh	Eindhoven
8	Johan van de Valk	Heeswijk Dinther
8	Faby Dekkers	Eindhoven
8	Kees van der Aa	Veldhoven
8	Mart Douven	Ospel
8	Rita van Doren	Someren
8	Jan van Boerdonk	St-Oedenrode
8	Julia Omta	Milheeze
8	Christ Vorstenbosch	Oisterwijk
8	Frans Mandos	Waalre
8	Roy Beeby	Eindhoven
7	Jo Arts	Boxtel
7	Nelly van Beek	Sevenum
7	Piet Straatman	Nijmegen
7	Janet van Gennip	Eindhoven
7	Marja Hoekstra	Oostzaan
7	Albert Grin	Oostzaan
7	Ruud Horst	Geldrop
7	Mieke Raaijmakers	Veghel
6	Lisette Munten	Schijndel
6	Dirk Donders	Geldrop
6	Kees van Dongen	Dongen
6	David Vos	Lopik
6	Ottie Arie	Waalre
6	John Schepens	Oirschot
6	Elly Deenen	Middelbeers
6	Jos Deenen	Middelbeers
5	Arie Kandelaars	Deurne
5	Ruud de Rijke	Cuijk
5	Harry Prins	Vaassen
5	Frans Peters	St-Oedenrode
5	Kevin van Stuivenberg	Breugel
5	Marleen Ramakers	Geldrop
4	Geert Hendriks	St-Oedenrode
4	Rick Liesting	Deventer
4	Ans Ars-Janssen	Eindhoven
4	Vincent van Boerdonk	Keldonk
3	Harold van Alphen	Mariahout
3	Perno van Stuivenberg	Breugel
2	Wim v Erp	St-Oedenrode
2	Jan Vermulst	Boxtel
2	Joke Vlemminx	Spoordonk
1	Jan Vlemminx	Spoordonk
1	Kees Rommelse	Best
1	Adrie Thijssen	Nijnsel
1	Irma van der Horst	Eindhoven

APELDOORN

x	Naam	Woonplaats
41	Albert Grin	Oostzaan
39	Marja Hoekstra	Oostzaan
29	Wilma Petersen	St-Oedenrode
25	Richard Klein Bennink	Zutphen
20	Dirk Maassen vd Brink	Leiden
13	Maria van den Hoogenhoff	Helmond
13	Ferdinand van Keeken	Apeldoorn
12	Johan van den Hoogenhoff	Helmond
3	Erik Kroon	Den Haag
2	Paula Janssen	Sterksel

DAG 1, ROUTE EERDE (35 KILOMETER)

De OLAT Wandeldagen zijn begonnen, wij waren er weer helemaal voor klaar
we verheugden ons er op zoals ieder jaar
vroeg uit de veren moeten we wel daarvoor
want het wekkertje liep af rond kwart over vijf hoor
naar Nijnsel, startlocatie De Vresselse Hut, hier schreven we ons in
dat deden er meer en iedereen had goed naar zijn zin
rond zeven uur gingen we van start, het was nog fris hoor
door het Vresselse Bos, daarna natuurgebied Noord-Brabant, we
stapten stevig door
door klaphekjes, door een wei
de Dommel passeerden wij
even later een Grote Koffiepost, hier hielden we een stop
Vlagheide, klimmen en dalen met mooie uitzichten bovenaan de top
Schijndel, Wijbosch, de Beekse Waterloop voorbij
natuurgebied Noord-Oost Brabant, een Kleine Koffiepost, hier stop-
ten wij
bij de Antoniuskapel, hier gingen we even aan
staken er een kaarsje op en zijn verder gegaan
Nijnsel, de schaapskooi mooi gelegen, je kon er fijn zitten op het
terras
omdat het open was
het begon te druppelen, later viel er wat meer regen
maar na een half uur was het droog en och een wandelaar kan daar
tegen
natuurgebied het Groene Woud, Wijboschbroek, een mooi gebied
langs het Duits Lijntje waar je liep
Eerde ingegaan en bij Camping Het Goeie Leven
daar moest je wel stoppen omdat het in de naam al staat aan-
gegeven
ook wij deden dat
en ik moet zeggen het had wel wat
natuurgebied Eerdse Bergen, een kapelletje verderop
langs Veghel grote fabrieken zagen we staan, we liepen er langs op
verder over landwegen, langs akkers en weide
veel maïs stond er in dit jaargetijde
een Grote Koffiepost, we stopten er
rustten even uit want het was niet meer zo ver
het laatste stukje door het Vresselse Bos het zat erop
bij De Vresselse Hut was de stop

DAG 2, ROUTE MARIAHOUT (35 KILOMETER)

Dag twee alweer
route Mariahout deze keer
de zon probeerde door te komen maar de temperatuur was nog niet
zo hoog
later bewolkt, hopelijk hielden we het droog
op pad door 't Vresselse Bos, brede en smalle paden er door
oppassen voor stronken, soms modderig was het hoor
natuurgebied Noord-Oost Brabant
bij de Grote Koffiepost aanbeland
altijd welkom voor een wandelaar
koffie, thee, soep, vlaai, wat een keuze had je daar
verder ging het weer door bosgebied 't Lijntje
langs een sloot een heel eindje
even druppelde het, ik haalde mijn parapluutje uit mijn rugzak
even maar, terwijl de zon daarna weer doorbrak
een Kleine Koffiepost, we stopten even
pauzeerden er, konden we er weer tegen
natuurgebied Het Geregt
sommigen paden modderig maar daar is dan ook alles mee gezegd
hoekje hei, zonnebloemen aan een kant van het pad
wat een kleurrijk gezicht was dat
Mariahout, het openluchttheater, de Lourdesgrot even bekeken
je kon er als je dat wilde een kaarsje opsteken
de O.L. van Lourdeskerk en er tegenover Restaurant De Pelgrim een
stop
we dronken koffie op het terras en zetten onze zonnebrillen op
door klaphekjes, een waterplas, door een wei
op een bankje gezeten met een mooi uitzicht erbij
een Grote Koffiepost, door gebied Mosbulten, daar lag een water-
plas in
wij hadden het goed naar onze zin
onderweg spraken we met menig wandelaar
sommigen liepen de 80 of 110 kilometer, ik krijg dat niet voor elkaar
groot respect daarvoor, iedereen loopt zijn eigen kilometers en zijn
eigen tempo
dat hoort ook zo
het einde kwam in zicht en bij de Vresselse Hut stopten wij
nog een dag en dan is het jammer genoeg weer voorbij

DAG 3, ROUTE BOSKANT (35 KILOMETER)

De laatste dag, zonnig, de weergoden waren ons goed gezind
er stond wel een frisse wind
door het gebied Noord-Oost Brabant
de Dommel aan de rechterkant
watermolen van Wolfswinkel passeerden wij
die stond er niet meer, maar er stond wel een informatiebord bij
Son en Breugel, een Grote Koffiepost voor de inwendige mens
je kon er van alles kopen, hopelijk naar ieders wens
Boskant, Theo Sonnemans met zijn houtsnijwerken hier een bekend
persoon
hij kreeg een kunstdriehoek als eerbetoon
Boskant, bij Café Restaurant De Vriendschap stopten wij
dronken koffie op het terras met het zonnetje erbij
bij de Rita Kapel stopten wij, staken er een kaarsje aan
om daarna vol frisse moed weer verder te gaan
door boomgaarden, een mooi pad liep er doorheen
terwijl het zonnetje af en toe verdween
we belandden bij de Kleine Koffiepost, net als het vorig jaar wisten
wij dat nog
bij uitkijktoren 't Meulke in het Dommeldal, gezellig toch
Grote Waterloop, Liempde, een stuk over het fietspad door het
Dommeldal
vergezichten zag je overal
een infobord van de Sint Janskapel maar die was verdwenen zeg
een infobord gaf uitleg
Ollandse Waterloop, in de verte zag je de kerk van Olland
langs de Dommel aan de rechterkant
een smal paadje met brandnetels, opletten was het hier zeg

we kwamen uit in Sint-Oedenrode op de verharde weg
door het dorp liepen we door het park naar kasteel Henkenshage
de Grote Koffiepost was hier, de wandelaars hadden niets te klagen
verderop de schaapskudde Het Groene Woud, wij zagen er geen
hier waren meer wandelaars op de been
door Nijnsel, langs de Dommel op
een stukje door Natuurgebied Noord-Oost Brabant, de stop ietsje
verderop
bij de Vresselse Hut kwamen we zoals alle dagen terug
hopelijk komen we volgend jaar weer terug

BEDANKT

Een compliment voor de mooie OLAT Wandeldagen
wij hebben genoten, hadden niets te klagen
het weer fantastisch, het kon niet beter
voor wat je ook liep, 15, 20, 25 of 35 kilometer
ieder genoot op zijn eigen manier
net als menig wandelaar met veel plezier
De zorgen lieten we even verdwijnen
daarvoor in plaats ging de zon schijnen
de tochten afwisselend door bos en hei
ja hoe mooi is het hier in de Meierij
met zijn vele akkers en landerijen
vooral bekend om zijn Brabantse boerderijen
We bedanken alle vrijwilligers want het was fijn
om hier drie dagen te kunnen zijn
we hebben genoten en zeggen op zijn Brabants het was goe
Brabant houde
OLAT bedankt en hopelijk zijn wij er volgend jaar weer bij
-Nelly van de Voort-

Nieuwe markeerders Graaf van Hornepad

Een tijdje geleden alweer hebben we een oproep geplaatst voor nieuwe markeerders van het Graaf van Hornepad. Met succes. Er hebben zich vier nieuwe markeerders gemeld. Het zijn Nettie Frenken, Els Snijders, Klaas de Vries en Udo Kooijmans. Op de groepsfoto staan de nieuwe markeerders samen met Sjef Koolen, de ultraloper uit Nederweert-Eind, die dit voorjaar afscheid nam als vrijwilliger van het Graaf van Hornepad.

De nieuwe markeerders zorgen samen met Marcel Tinnemans en padcoördinator Theo Beelen dat wandelaars hun weg weten te vinden op het Graaf van Hornepad. We raden wandelaars overigens altijd aan om ook een wandelgids mee te nemen als ze op pad gaan. Ondanks de goede zorg kan het zijn dat markeringen verdwijnen of dat er wijzigingen in de route plaatsvinden. Met de gids in de hand ben je dubbel verze-

kerd dat je de route kunt volgen. Dit voorjaar verscheen de vijfde druk van de gids. De gids is te koop in de OLAT-boetiek en onder andere ook bij het Tourist Information Center en Bru-

na in Weert. Met de aankoop steun je bovendien het onderhoud van het Graaf van Hornepad.

-Marcel Tinnemans-

Kort daarna komen we bij de volgende attractie: De Rocher de Bilisse, een indrukwekkende rotspartij. De rotsen van Bilisse zijn zowat een half miljard jaren oud. Tussen 280 en 400 miljoen jaar geleden kwam het massief sterk onder spanning door jongere afzettinglagen. Het massief werd hierdoor in verschillende fases en breuken bijna verticaal opgestuwd in schollen met het resultaat dat we nu zien als gevolg. Ze pieken tientallen meters de hemel in vanuit de vallei.

We klimmen via een aangelegd zigzagpad langs de top van de rotsen en nog een 20 meter hoger, een korte maar krachtige klim. Daarna lopen we door het bos van Mangoister. Uiteindelijk komen we uit bij een eik met een enorm dikke stam. De eik is bekend als 'Les 7 frères de Gospinal', naar de naam van de boerderij waar hij staat. Het pad gaat snel dalen naar een beekvallei (Dison) en verder langs Moulin de Jalhay richting Polleur met zijn gedraaide klokrentoren.

We nemen een stijgend wegje dat hogerop uitvlakt. Dit is een prettige veldweg, die zowat de hele tijd niveau houdt en mooie uitzichten over de groene vallei van de Hoëgne biedt. Hier vervolgen we een prettig bospad dat ons na een tijdje bij de ruïnes van de burcht Franchimont brengt. De burcht werd opgetrokken in de 11de eeuw op een vooruitstekende rots die de valleien van Hoëgne en Wayai domineert op de plek waar deze ri-

vieren samenvloeien. Verderop in Marché mondt de Wayai in de Hoëgne.

In Marché nemen we een trappenpad, gevolgd door een sterk stijgend bospad. Via het plateau met mooie uitzichten bereiken we ons einddoel: Theux. Hier wacht ons de Trap-pist. Het is overigens best de moeite waard om even door Theux te flaneren.

-Ad Ketelaars-
(praktische informatie op blz. 5)

Wat te doen...

Adviezen en waarschuwingen gegeven door de organisatie van de Nijmeegse Vierdaagse. Ook in het Engels (What to do...) en het Duits (Wass tun...). En dus op te volgen. Hoe-wel... Nu geldt dit niet alleen voor de 4Daagse, maar in feite voor alle wandelingen, ook die van OLAT.

... tijdens het wandelen:

- *Luister naar uw lichaam.*
Hun eerste advies is moeilijk op te volgen door de vele, volgens mij, te harde muziek.
Ga ik het rijtje af en kijk ik om mij heen constateer ik toch dat er veel gezondigd wordt. Een gewaarschuwd mens telt voor twee.
- *Drink regelmatig water, thee of sportdranken. Koolzuurhoudende dranken zijn minder geschikt. Geen alcohol of drugs.*
Nu is er onlangs een berichtje in de pers verschenen dat op en in een flesje hervuld water maar liefst 900.000 bacteriën zitten, meer dan op een wc-bril. Zou dat laatste ook slaan op de brillen van de Dixi's?
Gezien de drukte op de vele terrasjes wordt daar niet veel aandacht aan die alcohol geschonken. En op het bijna laatste stuk wordt iets ijskoude te koop aangeboden van 5%.

... bij extreem hoge temperaturen

(dat gold zeker voor de eerste 3 dagen)

- *Bedek uw hoofd en nek.*
Hoeveel kale knikkers ik heb gezien weet ik niet, maar veel. Sommige nog maagdelijk blank, andere flink rood of al bruin, maar ook met van die verdachte bruine vlekken.

- *Drink regelmatig, steeds in kleine hoeveelheden.*
Dus dat biertje niet ineens achterover slaan. O ja, dat mocht al eerder niet.

- *Rust voldoende, bij voorkeur in de schaduw.*
Maar die plekken zijn al bezet door onze fans.

... bij onweer en bliksem

(de laatste dag; het was kommer en kwel)

- *Zoek een overdekte schuilplaats, niet onder een boom, lantaarnpaal of paraplu.*
Ik liep net de Maasbandijk op. En wat zie ik: alle bomen in de buurt waren al bezet en niet alleen door heren, die de bomen met meestal met een ander doel gebruiken. Een vrouw naast mij durfde niet eens onder een hoogspanningsmast door en dus koos ze maar een boom. Lantaarnpalen zijn daar niet, maar wel paraplu's. Voor mij een man met een plu, achter mij een vrouw die ook een plu vasthield. Dus als die vuurbal niet kon kiezen tussen hen beiden en er midden tussen inklapte was ik het haasje, geroosterd, dat wel.
- *Maak uzelf klein, ga zitten of hurk.*
Niemand dus, alleen de koeien in wei, die al herkauwend ons meelijwekkend nastaarden. Een voordeel van die onweer was wel dat de filemelding op die dijk dit jaar achterwege kon blijven.

... bij hevige regenval

- *Gebruik een poncho, een paraplu veroorzaakt kramp en spierpijn.*
Alsof je die al niet hebt.

U moet niet denken dat ik mij ook veel aantrek van alle waarschuwingen, een beetje stout zijn mag.

-Co Tops-

LPS: CLUBKAMPIOENSCHAP

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 22 AUGUSTUS 2016

1		Arie Kandelaars	10357	22	M
2	1	Hanny Klumpkens	10087	22	V
3		Hans Pranger	9334	20	M
4		Jan Dinnissen	8043	18	M
5	2	Anita Pepers	7515	18	V
6		Wim van Cappelle	7178	13	M
7		David Vos	6825	17	M
8		Roel van der Wijst	6125	16	M
9		Rob van Stuivenberg	6035	14	M
10	3	Marleen Ramakers	6030	17	V
11		Mart Douven	5290	14	M
12		Hans van Heeswijk	4710	11	M
13		Remy van den Brand	4663	8	M
14		Johan Rommers	4527	12	M
14	4	Petra Rommers	4527	12	V
16		Frank Marchand	4509	11	M
17		Hugo Prinsen	4238	8	M
18		Rini Welten	4210	11	M
19		Ton de Jong	4096	10	M
20		Dirk Donders	3700	10	M
21		Jack Bertrums	3529	7	M
22		Pieter Boots	3120	8	M
23		Bert Timmermans	3040	7	M
24	5	Connie Raijmakers	2970	7	V
25	6	Jeanette van Boerdonk	2794	6	V
26	7	Ineke van Lieshout	2760	8	M
27		Mike Bertrand	2706	6	M
28		Gerrit Arfman	2520	7	M
28		Cor van der Heijden	2520	6	M
30		Huub Raijmakers	2295	6	M
31	8	Tiny van Alphen	2290	6	V
32		Peter van den Brink	2144	4	M
33		Erik Kroon	2130	5	M
34		Boetje Huliselan	2038	4	M
35		Frits Mennen	2023	5	M
36		Servee Derks	1849	3	M
37	9	Riet Emans	1820	4	V
38	10	Nicole Nacken	1800	5	V
38		Marc Spierings	1800	5	M
40		Co Tops	1740	5	M
41		Theo Martens	1630	4	M
42		Rick Liesting	1619	4	M
43		Claude Herman	1360	2	M
44		Michiel Tamerius	1320	5	M

45		Fred Fisser	1270	3	M
46		Jack Hendriks	1220	3	M
47		Jan Swinkels	1157	3	M
48		Bart Lutke Schipholt	1134	2	M
49		Ton Seetsen	1110	3	M
50	11	Rina Prins-Bourgonje	1080	3	V
50		Rudolf van Rooij	1080	3	M
50		Jan Vermulst	1080	3	M
50		Jelte van der Zee	1080	3	M
54		Gerard Meeuws	970	2	M
55		Marco van Heel	939	2	M
56		Adri van der Graaff	720	2	M
56		Richard Klein Bennink	720	2	M
58		Sjef Koolen	710	2	M
58		Hans Koopman	710	2	M
58	12	Gerda Woestenberg	710	2	V
61	13	Hennie van der Haring	660	2	V
61	13	Anja van Kempen	660	2	V
61		Wim van de Wittenboer	660	2	M
64		Herman van Buggenum	611	1	M
65	15	Annemiek v Aarle -vd Schoot	610	1	V
66		Paul Canters	583	1	M
67		Jan Kampman †	500	1	M
68	16	Sjan van Roosmalen	476	1	V
69		Wim Baken	360	1	M
69	17	Isis la Croix	360	1	V
69		Erik Dikken	360	1	M
69	17	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1	V
69		Henri Floor	360	1	M
69		Ruud Horst	360	1	M
69		Ted Liebrechts	360	1	M
69		Jos Raaijmakers	360	1	M
69		Paul Röhner	360	1	M
69	17	Clazien Koopman v der Zande	360	1	V
69		Peter van de Ven	360	1	M
80	20	Ans van der Broek	350	1	V
80		Theo Gijzen	350	1	M
80		Gerrit van Haandel	350	1	M
80	20	Jeanne van Roosmalen	350	1	V
80	20	Frances Rouppe v der Voort	350	1	V
80	20	Rinda Scheltens	350	1	V
86	24	Doortje van den Akker	300	1	V
86		Willy Timmermans	300	1	M

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP SEPTEMBER/OKTOBER

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
9-sep	Zeewolde	Z tot Z tocht	110-82,5 km	19.00/23.00	500-360	
10-sep	Waalwijk	De 80 vd Langstraat	80 km	20.00	360 + schema <13 uur	
16-sep	Haaksbergen	Kennedymars	80 km	20.00	360	
17-sep	Nijmegen-Rotterdam	RWV	160 km	11.00	700	
23-sep	Leerdam	Glasstad	80 km	21.00	360	
2-okt	Tilburg, prestatietocht	HvB - RWV	De 6 uur v Tilb	11.00	schema	
2-okt	Tilburg, prestatie/wedstrijd	HvB -nRWV	50 km	11.00	schema	
	Ned kampioenschap snelwandelen & prestatietocht		20 km	13.00	schema	
	50 km heren en 10 km dames		10-5-3-1 km	14.00	schema	
8-okt	Berg en Dal	SV De LAT	60 km	07.30	250	100

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl of f.marchand@olat.nl

Voor actuele informatie, kijk op www.olat.nl onder het kopje 'prestatie' in de bovenbalk.

Ook onder 'Downloads' vindt u informatie over de clubkampioenschappen.

Nacht van OLAT

Tijdens onze Nacht van OLAT van 5/6 augustus deden maar liefst 25 OLAT leden mee.

110 km: Wim van Cappelle, Jan Dinnissen, Hans van Heeswijk, Claude Herman, Arie Kandelaars, Hanny Klumpkens, Anita Pepers, Hans Pranger, Hugo Prinsen, Rob van Stuivenberg en Bert Timmermans

80 km: Annemiek van Aarle -van de Schoot, Pieter Boots, Peter van den Brink, Mart Douven, Riet Emans, Fred Fisser, Ton de Jong, Erik Kroon, Theo Martens, Gerard Meeuws, Marleen Ramakers, Johan Rommers, Petra Rommers en Rini Welten

BOETJE BEDANKT!

“Geslaagd, een aanwinst voor de wandelsport”. Met deze woorden werd mij het diploma allround wandelsporttrainer (niveau 3) overhandigd, na het succesvol afsluiten van zowel het theorie- als het praktijkdeel.

Het praktijkdeel had ik gevolgd bij Boetje Huliselan. Boetje leerde ik kennen tijdens het wandeltrainingsweekend in Wintelre. Tijdens dit weekend was ik onder de indruk van zijn manier van training geven en had zoiets van ‘als ik ooit training ga geven, dan wil ik het ook op deze manier kunnen doen’. Circa anderhalf jaar later was het zover. Ik had besloten om de opleiding tot allround wandelsporttrainer te gaan doen. Ik nam contact op met Boetje en vroeg hem of hij mij wilde gaan begeleiden bij het praktijkdeel. Boetje was direct enthousiast en na een kennismaking met de deelnemers van de sportief wandelgroep en de Nordic Walking groep was zijn begeleiding een feit. Ik leerde Boetje kennen als een enthousiasmerende, maar strenge begeleider. Een intensieve, maar plezierige periode volgde, waaraan ook de deelnemers hun steentje bijdroegen. Al tijdens de opleiding werd ik Boetje’s vaste vervanger, zodat hij alle tijd had om zich voor te bereiden en deel te nemen aan o.a. het Nederlands Kampioenschap, de wandeltocht Colmar- Tilburg, de Clubkampioenschappen en de Eeronde van de Vierdaagse in Nijmegen.

Kortom, Boetje en deelnemers, heel hartelijk bedankt voor jullie bijdrage aan de professionalisering van mij en van de wandelsport.

-Karina Balvers-

Een trotse Ronnie doet verslag van zijn 1e 110 km

Nacht van OLAT te Nijnsel op 5/6 augustus 2016

Dit jaar organiseerde OLAT voor de 18e keer zijn Nacht van OLAT. Voor de 2de keer werd deze georganiseerd vanuit de Vresselse Hut in Nijnsel. Tot 2015 werd deze vanuit Geldrop georganiseerd en heette dit evenement nog Kempenlandtocht.

De nieuwe naam is natuurlijk even wennen maar het concept is nagenoeg hetzelfde gebleven.

Op vrijdagavond startte er om 20.00 uur een 110 km en om 23.00 uur een 80 km. Ook dit jaar viel deze tocht deels samen met de OLAT Wandeldagen.

In de 2 weken voor dit evenement sprak ik met Ilonka over wat zij zou gaan doen. Zou zij ook aan deze Nacht van OLAT mee gaan doen of zou ze een kortere afstand op zaterdag of zondag gaan doen? Haar plan was om de 110 km te gaan wandelen. Ik vond dat nogal ver, maar uiteindelijk op de dinsdagavond voor de start besloot ik om de uitdaging van 110 km aan te gaan!

Tot de start van het evenement nog afgesproken met Nico dat we misschien samen konden wandelen, want hij zou ook zeker 110 km gaan wandelen en zou het wat rustiger aan gaan doen vanwege een lichte blessure. Ilonka besloot om goede redenen op donderdag om toch geen 110 maar 80 km te gaan wandelen.

Donderdag op mijn werk nog even geregeld dat ik eerder kon beginnen en ook zo vroeg als mogelijk weer naar huis mocht. Ik stond dus om 06.45 uur op en verliet mijn werk weer om 16.25 uur. Snel naar huis om wat te eten, te douchen en een klein half uurtje te rusten voordat ik naar Nijnsel zou vertrekken.

In Nijnsel aangekomen even vlug inschrijven waar verschillende mensen mij niet verwacht hadden op de 110 km. Tsjja, ik besloot ook maar een paar dagen van te voren om dit te gaan doen.

Nadat ik alles in orde heb gemaakt en gezellig heb zitten babbelen met Nico, is het toch tijd voor een korte toespraak van Hans de Vries en worden we om 19.55 uur losgelaten.

Nico ben ik na een kleine 500 meter al kwijt. Zijn lichte blessure was verholpen ondertussen, dus rustiger aan doet hij niet. Wie loopt er wel naast mij? Mijn vader! Hij gaat ook voor de 110 km en heeft een tempo dat ik wel bij kan benen. Nico en de kopgroep verdwijnen steeds verder uit het zicht en ik ben blij dat ik niet met hen mee ben gegaan. Ik zou mezelf opgeblazen hebben, vrees ik.

Wij wandelen ook niet rustig voor mijn gevoel en dat blijkt ook wel als we na een uurtje al bij verzorgingspost 1 zijn op **7,5 km**. Flink doorgestapt dus. We nemen snel een hapje en een drankje en gaan weer door. We gaan nu eigenlijk op weg richting huis; wandelen vanuit Mariahout richting de A50 en zullen die oversteken tussen Sint-Oedenrode en Eerde en gaan dus richting woonplaats Veghel. Bekend terrein is wel prettig om op te wandelen en voordat we het weten is het al donker geworden en zijn we op de volgende verzorgingspost. Na **14,3 km** is het snel weer wat eten en drinken en weer verder. Op naar de eerste caférust... Deze is na

24,4 km en op het moment dat wij er aankomen worden de eersten net weer losgelaten. De 24,4 km hebben we dus in 3 uur en 40 minuten afgelegd incl. 2 korte stops.

Ook deze post verlaten we binnen een minuut of 10 want we willen door en het gaat eigenlijk best wel lekker.

We wandelen richting Schijndel langs Vlagheide, de oude vuilnisbelt, en steken de weg over van Sint-Oedenrode naar Schijndel om langs de voetbalvelden van Schijndel te wandelen en uiteindelijk Schijndel te verlaten. We gaan richting Olland en Liempde. Dit is minder bekend terrein voor mij. In Olland is er bij een café een feestje voor iemand die 18 is geworden en de mensen die buiten staan vragen wat we aan het doen zijn en hoe ver we moeten: nog een km of 80. Net buiten Olland komen wandelaars van de andere kant, 80 km wandelaars, en gaan we de rest van de tocht tot de Vresselse Hut met hen mee. We hebben hier een verzorgingspost waar wij er al **34,4 km** op hebben zitten. Hier nemen we ook snel weer wat te eten en drinken en gaan dan door. Tot nu toe gaat alles lekker, alleen begin ik wat gaperig te worden en begin ik het wat koud te krijgen op plekken waar het niet beschermt is. Ik besluit dat ik mezelf op de volgende caférust warmer ga aankleden.

We wandelen richting Liempde en als we parallel aan de A2 wandelen zijn we weer bij een verzorgingspost. De kilometers vliegen nu eigenlijk voorbij, want we hebben er al een 'gewone' wandeltocht op zitten. **42,3 km** zijn

gewandeld en we hoeven er nog maar 9,5 tot de volgende caférust. In Oirschot bij zaal De Stapperij (toepasselijke naam voor bij het wandelen) besluiten we om toch iets rustiger aan te gaan doen.

Mijn vader heeft zijn 'slechte moment' waar hij mij eerder al over vertelde en ik laat hem gewoon even zijn ding doen. Ik kleed me om naar een warmere outfit en uiteindelijk zitten we drie kwartier hier binnen. Ondertussen heb ik iemand ontmoet die ik al een tijdje op Facebook als vriend heb, terwijl ik deze persoon nog nooit ontmoet heb. Leuk dat mijn vader even vertelt hoe die mevrouw heet die al kilometers lang in onze buurt rondhing.

Ook Ilonka komt hier binnen als wij er zitten. Zij is samen met o.a. Piet op stap. En als wij vertrekken, komen Bertus en Sandra net aan wandelen. Gezellige boel met al die bekenden zo. Ilonka en haar groepje gaan met ons mee en ook Anita sluit zich bij ons aan om het Veghelse gehalte in de groep nog wat hoger te laten worden.

Als we Oirschot nog niet uit zijn, krijg ik mijn eerste probleem van deze tocht: buikkramp. Gelukkig is het midden in de nacht en hoef je niet heel diep de bossen of struiken in om jezelf een beetje uit zicht te houden, maar diarree is nooit erg prettig.

We gaan voor mij nu wel weer bekender gebied in; dat is wel fijn. Ik wist namelijk dat we langs het Wilhelminakanaal zouden wandelen van Oirschot tot aan Best. Dat we er nog een verzorgingspost aan hadden, wist ik eerder niet maar na verloop van tijd werd het mij duidelijk dat er wel eentje daar moest zijn. Onderweg vallen er ook nog

wat mensen erg vervelend over betonplaten die best wel uitsteken. Sommigen komen dan ook bebloed bij de verzorgingspost aan. Alice die de EHBO verzorgt tijdens deze Nacht heeft haar handen vol aan deze mensen. Ondertussen zorgt Esther dat we allemaal voorzien worden van ons hapje/drankje. Ik begin hier wel serieus moeite te krijgen met het wakker blijven maar ik weet ook dat ik met 15 km de eerste lus van 74 km zal finishen.

Als we weer gaan en richting Son en Breugel wandelen, wordt het voor mij wel een hele opgave. Ik wandel zelden boven de 50 km en doordat ik ook al lang wakker ben, begin ik de krachten uit mijn lijf weg te voelen vloeien. In de komende 7,3 km tot de volgende verzorgingspost beginnen mijn nek en schouders vast te zitten en trekt dit langzaam naar beneden richting mijn onderrug. Het wordt een serieuze kwestie van blijven stappen tot we die eerste lus af hebben. Mijn tempo zakt tot rond 6 km per uur denk ik, maar ik blijf moedig doorstappen. Net na de verzorgingspost bij het Joe Mann theater moet ik weer de bosjes in; die kramp in je buik doet gewoon pijn als je aan het wandelen bent. Ondertussen is het al licht geworden en moet ik mezelf iets beter verschuilen, maar dat lukt goed.

Als we in de buurt van de A50 komen bij Son en Breugel komen er verschillende mensen terug. De pijlen geven aan dat we rechtdoor moeten, maar de routebeschrijving en ook de route op de gps van een van de heren geeft aan dat we al rechtsaf hadden moeten gaan. Ik dacht alleen maar: Serieus, gaan we nu ook nog teveel wandelen. We volgen de gps en de routebeschrijving en uiteindelijk zien we weer pijlen. We wandelen nu vrij snel terug naar de

Vresselse Hut (**74 km**) waar ik opnieuw naar het toilet moet voor een grote boodschap. Op het moment dat ik binnenkom staat mijn moeder op het punt om aan haar 25 km te beginnen. Ik zit denk ik wel 10 minuten op het toilet en dan is het tijd voor de pastamaaltijd. Eerst even bij Alice vragen of ik een massage kan krijgen voor mijn schouders, nek en rug. Het zit echt zo vast dat elke stap die ik doe zeer doet. Ik weet ook wat voor een parkoers ik nog kan verwachten en met een zere rug wordt dat echt een zeer pijnlijke bedoening als ik zo verder moet. Uiteindelijk na mijn massage en nadat ik van Alice nog 4 pilletjes, waarvan ik er 2 gebruikt heb, tegen de diarree heb gekregen, gaan we na 45 minuten weer verder. Het is nu al 09.45 uur en we moeten nog 34,7 km gaan wandelen door de bossen in de omgeving van Nijnsel en Mariahout.

Normaliter zou ik die 34,7 km een heerlijke wandeltocht vinden; die smalle bospaden die overal langs af kronkelen, dat is helemaal mijn ding, maar na 74 km dus even niet.

We gaan op pad en we halen de eerste mensen in die een 15 km of iets dergelijks wandelen. Dat is wel lekker psychisch natuurlijk. Als je voorbij gelopen wordt, is dat toch minder lekker. Ik wandel nu van post naar post en van punt naar punt in de routebeschrijving. Ik reken steeds uit hoeveel meter een puntje in de routebeschrijving moet zijn tot aan mijn volgende rustgelegenheid en zo kom ik elke keer weer bij het volgende doel.

Bij de eerste verzorgingspost na 5,3 km ga ik expres niet zitten, omdat ik bang ben niet weg te komen en ook bij de eerste tussenpost, dit is een verzorgingspost voor alleen 80 en 110 km wandelaars, blijf ik staan. Hier begint vooral mijn rug weer wat op te spelen. We gaan door naar de volgende verzorgingspost waar we op **bijna 90 km** zijn. Hier moet ik wel gaan zitten. Ik heb echt enorm last van mijn rug. Ik ga op een bankje liggen met een rechte rug zodat de pijn daarna wat draaglijker zal worden. Ik lig er denk ik een minuut of 5 en als ik mijn ogen even dichtdoe, wordt de wereld een grote draaikolk. Ogen snel open en weer proberen op te staan. Dat is dus een probleem; ik kom niet meer zelf overeind. Mijn vader helpt mij overeind en we gaan weer verder. Op o.a. deze post vragen ze mij of het niet verstandiger is om te stoppen; ik geef aan dat ik niet stop en dat ik die 110 km zal gaan afmaken. Ik heb namelijk aan Alice en Esther op 74 km beloofd dat ik dit zou doen.

We wandelen naar onze tweede tussenpost waar Esther zit. Ze geeft haar stoel direct aan mij; ze heeft heel goed door dat ik er helemaal doorheen zit en dat ik eigenlijk alleen nog maar bezig ben met de finish te bereiken. Nadat we een cola hebben gedronken en ik wat dropjes heb gegeten, gaan we

weer. Ik kan hier namelijk niet gaan liggen, terwijl ik dat wel graag had gewild.

We gaan op weg naar Mariahout voor

een caférust en iedereen zit buiten op het terras als wij er aan komen. Wij gaan snel naar binnen. Mijn vader doet even zijn ogen dicht nadat hij 4 cola voor ons besteld heeft en ik ga in een hoekje op de grond liggen voor mijn rug. Ik heb er weer een minuut of 10 gelegen en nadat ik mijn cola op heb gaan we op weg voor de laatste 9,4 km die eerlijk verdeeld is in tweemaal 4,7 km.

Bij de laatste verzorgingspost maken we al ons consumptiebonnen op aan soep en cola en als ik dan weer even op een bankje lig, wil er iemand met goede bedoelingen waarschijnlijk mijn voeten van de grond op het bankje zetten zodat ik beter uit kan rusten. Ik geloof dat ik wat fel reageerde, want de schrik stond in de ogen van deze mevrouw. Ik gaf aan dat ik dit deed voor mijn rug en niet om uit te rusten. Uitrusten zou ik later thuis op bed wel doen.

Ik kom natuurlijk weer niet zelfstandig overeind en met hulp van mijn vader lukt het weer. We gaan op weg naar de finish. Na een kilometer wandelen vanaf deze post ben ik zo ver dat ik mijn 2de Long Distance stempel heb verdiend en 700 meter verderop behaal ik een nieuw record. Ik ben nog nooit verder dan 105.8 km gegaan. Uiteindelijk hebben we volgens de routebeschrijving 108,865 km gewandeld maar met de routewijzigingen en het 'foutje' in de eerste lus denk ik dat ik echt wel **110 km** heb gewandeld.

Bij binnenkomst zie ik Hennie, Esther en Bertus aan een tafeltje zitten. Hennie springt bijna op om mij een knuffel te kunnen geven en mij te feliciteren. Daarna krijg ik een knuffel en felicitaties van Esther.

Bertus feliciteert mij ook en hij is verbaasd dat ik nog nooit 110 km heb gewandeld. Even later komt Alice tevoorschijn en daar krijg ik ook een knuffel van of geef ik haar er eentje. Zij heeft er

echt voor gezorgd dat ik die laatste 35 km nog kon beginnen. Als ik met de laatste formaliteiten bezig ben, komt Sandra ook tevoorschijn, voor mij vanuit het niets, en ook van haar krijg ik felicitaties.

Mijn vader gaat na een tijdje weg en ik bedank hem denk ik nog wel 2 of 3 keer heel hartelijk voor het feit dat hij 110 km lang bij mij is gebleven. Vooral in de laatste 35 km was ik erg blij met iemand naast, voor of net achter me.

Ik blijf nog wat langer zitten voordat ik mezelf weer ophijs om naar huis te gaan. Ondertussen vertellen Hennie en Esther dat er redelijk veel lange afstand wandelaars deze 110 km niet wandelen omdat zij hem TE zwaar vinden. Dit maakt mij alleen maar trotser dat ik juist deze tocht wel heb volbracht.

Na een kort ritje van Nijnsel naar Veghel en nog snel wat boterhammen te hebben gegeten, ben ik als een blok in slaap gevallen na 36 uur wakker te zijn geweest.

Ik wil de hele organisatie van OLAT bedanken dat ze mij de kans boden om tijdens deze hele zware tocht 110 km te wandelen. Speciale dank natuurlijk aan mijn vader die bij mij bleef, aan Alice die er voor zorgde dat ik na 74 km weer verder kon en aan Esther voor haar opbeurende woorden/aanmoedigingen onderweg!

-Ronnie Timmermans-

Wandelreis naar Italië (1)

Op **zondag 24 april** in Weert na koffie met gebak vertrokken. Omdat Theo meubilair, eten en drinken (en onze koffers) moest vervoeren, kon dit alleen met busjes. Tweede chauffeur was Kees Schipper. In totaal waren we met 18 man. De eerste tussenstop was in Freiburg. Na bezichtiging van de stad scheidden Arie en ik ons af. Helaas was in de Ierse pub bij de universiteit geen plaats voor iedereen. Maar 's-avonds waren we weer samen in het Afghaanse restaurant, vlak bij het hotel.

Maandag 25 april, de volgende dag snel aangereden, want nu moest er een dagrit (ca. 800 km) gemaakt worden naar het bergstaatje San Marino.

Het hotel lag op behoorlijke afstand buiten de stad, daarom **dinsdag 26 april**, de volgende dag, op excursie gegaan. Meest indrukwekkend was het kasteel, hoog op de heuvel. Daar zat ook nog een museum in met oude helmen en maliënkolders. Zo'n helmpje moet vroeger een loden last geweest zijn. Er was ook een tentoonstelling van metalen, betonnen en houten objecten. Sommigen vonden dit in zo'n historische stad helemaal niet passen. Er waren winkels die wapens verkochten. Wel vreemd dat dat nog steeds mogelijk is, terwijl er al zoveel onschuldige mensen zijn omgekomen omdat de een of andere gek met dit tuig hiertoe de mogelijkheid had.

Om 13.00 uur aangereden naar Assisi.

Omdat Theo na alle activiteiten voor OLAT jaren geleden een tweede leven als reisleader begonnen is, en ik nog steeds tevreden over zijn tweede jeugd ben, meldde ik mij met mijn vaste wandelvriend Arie Evegroen aan voor deze reis, waar het grootste gedeelte de pelgrimstocht Assisi-Rome zou beslaan, en nog twee dagen naar Ligurië. Je komt altijd weer oude bekenden tegen, zowel van een vroegere reis als qua leeftijd (ikzelf ben ook geen twintig meer). Zo ook nu Mieke Gieling, Loes de Goeij en Kitty Michel. En met Peter Smits heb ik niets maar het is wel de naam van mijn beste vriend.

Eerst over de autobaan, toen over een secundaire weg en de laatste vijf kilometer een slecht onderhouden weg, waar soms nog een kuil in zat. We gingen slapen bij de boer, agriturismo heet dat hier. Er kwam speciaal een kok, die voor de warme maaltijd zorgde.

Op **woensdag 27 april** 's-ochtends de stad Assisi bezichtigd. Deze stad ligt op een heuvel en is ommuurd door stadswallen. Waarschijnlijk vanwege het feit dat dit de bakermat is voor de volgelingen van Franciscus van Assisi zijn er heel veel kerken in deze stad. Ook kun je hier zijn geboortehuis en zijn graf bezoeken. Op het hoogste punt ligt de Sint Franciscus Basiliek. Hier wilde ik mijn eerste stempel in het pelgrimspaspoort laten zetten, maar vreemd genoeg, dit paspoort was hier niet verkrijgbaar. De ambtenaar wilde het niet op een alternatief papier zetten (stadsplattegrond), toen heb ik dat zelf maar gedaan.

Het was nu 13.00 uur, bewolkt, maar de temperatuur was wel rond 20 graden.

Dit was het begin van de wandeling. We liepen nu de stad uit en daalden af naar de vlakte over een tegelpad waar over een lengte van 4 km namen vermeld werden. Misschien iets uit de Tweede Wereldoorlog? Zeker geen pelgrims. Na 10 minuten sloegen we linksaf. Kwam goed uit, want het was behoorlijk druk op de autoweg die langs het pad liep. Nu zaten we in een agrarisch gebied. Maar niet lang, want na een uur liepen we een wijk van Assisi binnen, waar de basiliek Santa Chiara stond, met een gouden beeld op het dak.

Omdat de kerk gesloten was, begonnen we aan de tweede vijf kilometer, een beklimming naar het klooster Erremo delle Carceri. Hiervoor moesten we weer naar Assisi terugrijden. Dit was de eerste pittige stijging, in een paar uur gingen we door de bossen 500 m omhoog. We keken sporadisch heel ver over het dal heen. In het klooster was de monnik veel vriendelijker met stem-

pelen, Arie kon gezellig bij hem aanzitten. In de tuin van het klooster mooie blauw geschilderde beelden van monniken, die waarschijnlijk net zoals wij op voetreis waren. Hierna alsnog de basiliek bezichtigd, en 's-avonds was het in het agriturismo weer goed eten en drinken.

Donderdag 28 april

We reden vanuit het agriturismo weer terug naar het klooster Erremo. Al vrij snel waren we weer in bossen en net zoals gisteren was het stevig aanpoten, weer zo'n 400 m omhoog. Toen konden we even uitrusten op een hoogvlakte, met veel gras en rotsen en struikgewas. De lucht, die bij de start nog enigszins positief er uit zag (grote stukken blauw), was nu definitief versierd met regenwolken.

Er moest nog eens 400 m geklommen worden. In de verte zagen we op de top een aantal masten liggen, van een observatorium. Dit was de Mount Sabasio. Arie is een "berggeit", die ging met Anne-Marie verder omhoog, ik koos ervoor om met Kitty en Anneke, de nestor van ons gezelschap, op dezelfde hoogte te blijven en even later af te dalen naar Spello. Wat te verwachten was, het begon te druppelen. Dus de regenkleding aan. Voor mij was dat een Dudentocht-windjack. Gelukkig was de route goed gemarkeerd, hier met rood-witte tekens. Arie en Anne-Marie hadden bij het afdalen meer moeite om op de route te blijven.

Na een half uur door het bos zagen we Spello liggen. Daarna was het nog een kleine drie kwartier voordat we bij de stadspoort waren. Even nog een opname van een stel klaprozen, combineerde mooi met de regenpakken van Kitty en Anneke. In het dorp moesten we in de stromende regen nog onder warmtelampen soep eten. Ik was net zoals Kitty en Sjaan helemaal verkleumd, 4 lagen nat. Wind- is dus geen regenjack. Theo bracht ons naar het tweede agriturismo. in Moscatini. Daar hadden we, nadat de verwarming aan was gezet, nog anderhalf uur nodig om op te drogen. Omkleden kon niet, want de

bagage werd pas gebracht nadat de rest, die 8 km was doorgelopen naar Bevagna, was teruggekeerd. Had een geluksteentje in mijn knipbeursje zitten. Dit had ik gekregen op de kennismakingsdag in de St. Jacobshoeve in Vessem, maar dat had bepaald niet gewerkt vandaag! Theo kookte weer voor ons.

Vrijdag 29 april

Een hele opluchting, dat het weer nu een stuk beter was. Had eigenlijk de hele vakantie gerekend op +25 graden, maar vandaag, 20 graden en weinig bewolking, was al een grote vooruitgang.

Bevagna was een oud stadje met karakteristieke oude straatjes. We hadden wat moeite om de juiste stadspoort te vinden, maar een kwartier later gingen we toch over de Porte Todi de stad uit. Vlak buiten de stad een openbare wasplaats, leek meer op een vijver, maar de vrouwen kwamen er nog steeds de was doen.

Al gauw liepen we tussen de druivenranken. Even moesten we behoorlijk

klimmen, maar met de 372 m omhoog in het boekje, uitgesmeerd over 5 uur, zou het vandaag wel meevallen. Over honden nog niet veel geschreven, maar er waren er veel, en we werden behoorlijk toegebluft. Vaker waren ze agressief i.p.v. goedmoedig. Ze zaten overwegend achter hekken, en daar voelden wij ons een stuk beter bij. Een labrador trok zich niets van ons aan en liep weg met een voetbal in zijn bek toen ik hem wilde fotograferen. Er waren hier ook veel olijfboomgaarden. Een boer was net op het land bezig om takken te snoeien.

We liepen vandaag veel over de (hoog) vlakte, en twijfelden of we nog goed gingen. Toen kwam Peter Smits met zijn vrouw Hetty en bleek dat we een stemelpost en een museum met fresco's gemist hadden. Kees Schippers, die net bananen uitdeelde, ging met Arie terug; helaas bleek dat het klooster net om 12 uur gesloten was en het was twee over twaalf. Nee, de pleisterplaatsen voor de pelgrimsroutes waren niet zo betrokken bij de wandelaars als bij de Camino in Spanje.

Tegen 14.00 uur, na een hele lange onverharde grindweg (3 km), in het dorpje Fratta de grote rust. Je kon hier een kerkje bezichtigen, bar en apotheek waren dicht. In de middag het contact met Arie nog even verloren. Dacht dat hij aan het fotograferen was (dat doet ie nogal veel), maar hij bleek doorgelopen te zijn.

In Comporoppolo (wat een naam) nog een stukje fruit en fris, en nog een bier-tje van het winkeltje, dat 50 m verderop lag. Hier werden een paar landelijke wegen afgewisseld door een drukke verkeersweg, waar het extra uitkijken was. Het was de bedoeling om naar het station van Spoleto door te lopen, maar aan de stadsrand werden we al door de busjes opgehaald.

Zaterdag 30 april

Van de stadsrand naar het station was het nog een kleine 5 km lopen. We staken een viaduct over, en liepen nu langs de rivier de Tessino. Die stond meestal droog, maar net zoals bij ons in

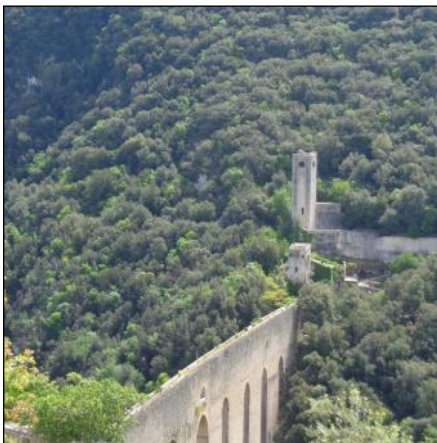
Nederland was hier in het voorjaar veel water gevallen, dus pootje baden lukte al niet meer. Bij het station hadden we gedacht Theo en Kees te treffen, maar die zaten al in het oude centrum.

Voor het station een futuristisch beeldhouwwerk/geraamte, een soort spin op acht poten. Nee, dan waren de stadspoort en de brug, de Ponte Garibaldi en Piazza della Vittoria, aan het begin van het oude stadscentrum veel indrukwekkender. Theo had hier een broodje warm vlees voor ons van een kraampje, en het brood was supervers en het beleg voortreffelijk.

We doorkruisten vele straatjes, waar we een schoenoprekmachine en een treintjeszaak zagen (Marklin), en kwamen uiteindelijk bij de Dom van Spoleto terecht. Behalve mooie altaren, schilderijen en het orgel was in een relikwieënkapel het origineel te zien van een brief, die Franciscus aan zijn broer geschreven had. Was achter glas, en als je 50 Eurocent in een gleufje deed, werd zij een minuut verlicht.

Op het grote plein voor de Dom met de meesten van de groep nog koffie gedronken. Hier kwamen weer veel toeristen. De eerste echte collega-pelgrim moesten we nog tegenkomen.

Net buiten de stad het klooster San Ponziano. Dit was weer een klim naar boven en, omdat het eenrichtingsverkeer was, daarna weer naar beneden. We betaalden geen entree, maar genoten wel van een prachtig uitzicht over de stad en de Ponte Del Torri. Die brug was 230 m lang en 80 m hoog. Beneden lag een diep dal, dat de Tessino hier uitgesleten had (net voor de stad was het nog een rivier in een hoogvlakte). Dat betekende voor ons dat het na de oversteek weer klimmen werd, nu 360 m omhoog naar het klooster van de Minderbroeders van Montelucio. Ja, die monniken hielden zich ver van de wereldse verleidingen! En toen we boven waren, was het niet te bezichtigen: half een, en het ging pas om drie uur weer open. Hierna gingen we van de Franciscaanse route af, omdat die een omweg

maakte naar het agriturismo Bartoli, maar dit had voor ons weinig nut, omdat wij al appartementen in Terni geboekt hadden. Er volgde een mooi pad schuin langs een helling met weinig stijgingen en dalingen.

Rond 16.00 uur waren we weer terug, maar toen ontstond een probleem. Er waren 3 paden die richting Le Cese gingen, het eindpunt van die dag. Wij hadden kort daarvoor nog contact met Peter en Hetty, maar wisten niet waar zij waren. Het meest linkse pad geprobeerd, maar door water en modder leek dit onbegaanbaar. Het tweede had Mieke al geprobeerd. Toen maar een karrenspoor blijven volgen, maar dat ging een heel andere kant uit. Via een rotsig, moeilijk begaanbaar pad kwamen we op een verharde weg. Daar waren twee motorcrossers; die kenden de regio ook niet precies. Toen maar de weg in zuidelijke richting gevolgd en hopen dat die naar de voorlaatste plaats van vandaag, Patrico, zou leiden. Even later lag het agriturismo Bartoli rechts van de weg. Toen wisten we zeker dat we verkeerd zaten, en dat doorlopen naar het eindpunt Le Cese moeilijk haalbaar zou zijn.

De boer bood ons vieren een lift aan naar Terni. We konden Theo per GSM hierover inlichten. Toch heeft Arie nog een poging gedaan om op het eindpunt te komen. En dat mislukte jammerlijk. Na een uur concludeerde hij dat hij weer terugliep naar Spoleto. Gelukkig is er nog politie om verdwaalde pelgrims te helpen. Maar wel heeft Theo nog een uur bij Le Cese gewacht en omdat hij de sleutel van Arie's en mijn appartement had, moest ik in de vrouwenkamer slapen. Dat was nog het leukste gedeelte van het verhaal. Arie kwam pas om 01.00 uur 's-nachts bij het appartement aan. Deze keer had hij weinig aan zijn gelukssteentje gehad!

-Peter van de Ven-
(wordt vervolgd)

Vanaf de Noordkaap naar huis (21)

De vorige keer eindigde Peter in Birkende en nu is hij op weg naar Gadsbølle, Røjle, Kolding etc. Hoewel het de bedoeling is dat hij steeds zuidelijker gaat, leiden de Deense wegen hem soms noordelijk, dan weer westelijk. Uiteindelijk komt het natuurlijk toch weer goed.

Het is iedere avond weer spannend waar zijn "bedje" staat. Ook dat is wisselend interessant en soms letterlijk slaapverwekkend (tv). Een goede nachtrust is tenslotte heel belangrijk. Peter is blij als hij weer op de Haervejen komt, die hij meer waardeert dan het asfalt.

Donderdag 27 augustus 2015

Birkende - Gadsbølle, 36 km

Ik heb het ontbijt om 8.00 uur. Het is in het hoofdpand, daar staat alles klaar op de tafel. Er is zo ontzettend veel keus dat je bijna met buikpijn zou kunnen vertrekken. Na het uitstekende ontbijt terug naar het huisje en ik trek mijn regenpak aan. Het heeft de hele nacht geregend en het is nog steeds niet droog. Ik loop weer naar het hoofgebouw, maar ik zie niemand en vertrek zonder afscheid te nemen.

Ik loop vandaag naar het westen. Dit is volgens mij de eerste dag dat ik helemaal niets zuidelijker eindig dan waar ik dezelfde dag ben gestart. Ik loop weer naar de doorgaande weg nr. 160. Deze loopt dwars door de grote stad Odense, de grootste stad op het eiland Fyn. Het regent niet hard en het voordeel van het regenpak is dat je gemakkelijk overal kan gaan zitten om toch lekker droog te rusten. Als ik de stad binnenloopt wordt er meteen alleen bewegwijzerd met O-routes. Dat zijn de rondwegennummers om en door de stad heen. Ik begin er iets meer van te snappen. Ik heb voor het eerst het gevoel dat ik zo min mogelijk omloop en de kortste weg

Odense

volg om zo snel mogelijk de stad aan de westkant weer te verlaten. Het is inmiddels droog geworden, ik kan mijn regenpak uitdoen. Alles is nat, want het zweet kan niet weg. Aan de westkant van de stad volg ik over het fietspad weg nr. 161. Ik doorkruis het plaatsje Blommenslyst. Het was eerst de bedoeling om hier te stoppen, want er zijn hier twee hotels, maar ik heb besloten door te lopen omdat ik op internet een B&B gevonden heb met een Nederlandse eigenaar.

Ik moet nog een aantal uurtjes, ik vervolg de route en steek de snelweg E20 over die van Kopenhagen naar het westen van Denemarken loopt. Rond 15.00 uur kom ik bij Vissenbjerg aan en besluit het dorp in te gaan om wat boodschappen te doen. Na het shoppen loop ik weer naar de doorgaande weg, na een kwartiertje draai ik af naar Gadsbølle en na een half uur ben ik in het gehucht. Ik moet even zoeken, een man met een papegaai op zijn schouder (die papegaai is zeker verdwaald hier in het Noorden) komt uit een huis en wijst me de weg: de bocht om en ik ben er. Het is een grote boerderij, ik loop het erf op. Ik zie niemand, loop naar achteren (zoals in Brabant) en daar is een jongeman beton aan het draaien. Het blijkt de zoon te zijn en hij haalt zijn moeder. De familie is al jaren in Denemarken, ze zijn enkele jaren geleden noodgedwongen gestopt met boeren vanwege lichamelijke ongemakken van vader (o.a. rug). Ze zitten nu in de internationale paardenhandel, vooral met Russen, wat een lucratieve business is volgens de mannen. Ik ga naar mijn

kamer, trek droge kleren aan en laat mijn natte spullen achter op de verwarming. Ik ga terug om even in het Nederlands te kletsen over koetjes en kalfjes. Ze hebben niet de behoefte om terug te gaan naar Nederland, te druk en te veel regeltjes, waar heb ik dat meer gehoord? In de avond zie ik nog een Nederlandse film op de Deense tv, maar het is een zwartwit televisietje van 10 inch formaat en van de vorige eeuw. Ik heb een goede nachtrust.

Vrijdag 28 augustus 2015

Gadsbølle - Røjle, 28 km

Ik doe het vandaag wat rustiger aan, want de afstand is wat menselijker. Het ontbijt heb ik om 08:30 uur in de keuken. Het is een professionele keuken waar ik echt van opkijk. Zij doen de B&B voor hun plezier, ze moeten afkicken van de hectiek die ze hadden toen ze de boerderij hadden met 300 hectares en 3 knechten. Zo hebben ze nog contact op de boerderij; de zoon is wel veel weg voor de paarden-export en de paarden naar de vliegvelden brengen in West Europa. Zij is zeer vriendelijk en erg spraakzaam. Ik dank hen voor hun "klantvriendelijkheid" en een uurtje

later loop ik richting weg nr. 161. Die weg loopt ten zuiden en dan weer ten noorden van de E20. Ik steek in totaal die snelweg 4 keer over. Het regent de hele dag een beetje, maar ik hoef geen regenkleding aan. Het is een erg saaie dag en de kilometers gaan voorbij zonder dat er iets noemenswaardigs gebeurt. Het is een dag waar ik in totaal meer dan 10 km naar het noorden loop. Dit in plaats van naar het zuiden: naar huis. Ik heb vandaag wederom een B&B geboekt, ben blij dat ik daar vroeg aankom en al zo vroeg welkom wordt geheten. Het is een ouder echtpaar dat de B&B best wel serieus neemt.

B&B

Het is een boerderij met een grote binnenplaats zoals je ook nog ziet in Zuid-Limburg. Ik word met rust gelaten en kan aankloppen als ik iets nodig heb. Ik ben weer de enige gast vandaag. Ik heb nog wat voedselreserves in mijn rugzak zitten en die spreek ik aan omdat er niets te "halen" is in het dorpje. Ik kijk wat tv en val in slaap.

Zaterdag 29 augustus 2015

Røjle - Kolding, 32 km

Ik heb het ontbijt om 08:00 uur geregeld en alles staat netjes klaar. De man en vrouw gaan in het voorhuis zitten maar vragen me wel het hemd van mijn lijf hoe ik tot deze reis kwam. De man praat Duits en de vrouw Engels. Het is lastig vragen beantwoorden, overschakelen in talen, maar ze verstaan wat ik zeg. We nemen hartelijk afscheid, ik loop een klein stukje terug en draai dan rechtsaf.

Na een kwartiertje ligt een manege aan de rechterkant; wat opvalt is dat er allemaal Friese vlaggen en vlaggen met zwarte paarden erop wapperen. Er zal

wel een concours met Friese paarden zijn want er draaien veel wagens af. Ik zie al snel weer een grote brug op afstand, daar loopt de E20 snelweg overheen naar het vasteland van Denemarken. De brug loopt over de Little Belt. Deze brug is maar 3 km lang, in tegenstelling tot de andere brug aan de andere kant van het eiland die meer dan 15 km lang is. Deze brug is alleen maar voor de E20, dus niet voor wandelaars of fietsers. Ik steek de E20 weer over en loop over binnenwegen naar Middelfart. Daar loop ik langs het water naar de spoorbrug die Middelfart verbindt met het vasteland. Ik loop vast,

Little Belt

moet een stukje terug maar ik kom toch terecht bij de spoorbrug. Langs de spoorbrug loopt nog de oude weg met een gescheiden fietspad annex voetpad. Ik steek de Little Belt over. Ik vind wel dat de metalen brug een enorme herrie maakt. Als ik bijna halverwege ben, kijk ik naar boven want ik hoor stemmen. Ik zie mensen boven me over de brug lopen. Ik heb wel een bord in Middelfart gezien over bridge walking, maar ik wist niet wat dat betekende. Dit is dus bridge walking en gebeurt recht boven me, je loopt letterlijk over de bovenkant van de brug en je hebt een ver uitzicht. Je zit vastgegespt aan de reling. Ik besluit aan het eind van de brug een foto van de bridge walkers te maken, maar als ik bijna aan het eind van de brug ben zie ik ze omdraaien en weer teruggaan naar Middelfart. Weer geen foto, dan maar een fotografisch geheugen van deze gebeurtenis.

Aan de andere kant van de brug vervolg ik weer weg 161. Het is makkelijk lopen want het wordt steeds vlakker. Ik krijg ook nog de bevestiging dat ik goed be-

zig ben, want ik kom door het plaatsje Gudsø, wat ik maar interpreteer als Goed zo. Als ik in Kolding aankom wordt het weer zoeken; ik zorg dat ik dichtbij, maar noordelijk, van het spoor blijf. Ik loop in de richting waar het Kolding Hostel/Hotel moet zijn. Volgens de papieren moet het makkelijk te vinden zijn. Ik vraag het verschillende mensen maar niemand weet waar het staat. Ik weet ZEKER dat het in de buurt moet zijn, maar het is niet te vinden en de straatnaam ook niet. Ik loop het centrum binnen en weer terug. Ik zie iemand die zijn afval in de verschillende afvalcontainers aan het scheiden is; hij

bridge walking

bevestigt dat ik inderdaad heel dichtbij ben. Ik hoef alleen maar een straatje in te lopen en dan een trapje tussen de bomen te volgen. Ik bedank hem, en inderdaad, ik moet de trap naar boven volgen, het is er wel een van 150 treden. Bovenaan staat mijn hostel. Ik check in en mopper nog dat het bijna niet te vinden was, maar ja, dan moet je maar een auto pakken i.p.v. de benenwagen.

Ik ga het voetpad weer af om boodschappen te doen, morgen is het zondag en verlaat ik de grote stad. Ik moet weer omhoog na het shoppen maar nu zonder rugzak. Ik heb vandaag geen regen gezien en heb een rustige avond, zonder tv.

Zondag 30 augustus 2015

Kolding - Hammelev, 37 km

Na een goed ontbijt vertrek ik weer door het centrum. Het is weer wisselvallig weer. Het enige wat anders is, is dat ik deze vakantie eigenlijk alleen nog maar het westen gelopen heb, maar vanaf nu loop ik vooral naar het zuiden.

Ik daal dus weer af, ook letterlijk. Ik volg vandaag vooral de doorgaande weg nr. 170. Het fietspad is nagenoeg leeg en de weg is ook niet erg bevolkt met auto's; dat zal wel komen omdat het niet zo'n mooi weer is en het zondag is. Langs de weg staan veel bankjes, wat wel gemakkelijk is en wat ik eigenlijk niet gewend ben. Ik moet vandaag wat rustiger aan doen, want ik heb geboekt bij een B&B waar men heeft mij gevraagd om niet voor vijven aan te komen. Het loopt op zich wel lekker want het wordt steeds vlakker. Door die bankjes ben ik wel geneigd om wat meer te pauzeren dan ik normaal zou

doen. Het is in feite een rechte lijn naar beneden, zonder bochten en zonder veel bijzonderheden; het is allemaal landbouwgebied wat ik doorkruis.

Ik kom door Christiansfeld rond 11.00 uur. Ik rust uit in het bushokje. Tegenover staat een mooie kerk, waar zelfs enkele bussen staan geparkeerd. Ik zie op posters dat gisteren de Koninklijke familie dit stadje en deze kerk met een bezoek zouden eren. Misschien dat het daarom in de belangstelling staat vandaag? Na een half uurtje vervolg ik mijn weg, het wordt er niet droger op. Het is een saaie weg, maar ik moet verder en ik loop met een goed vooruitzicht voor de komende dagen.

Enkele uren later kom ik aan in Haderslev. Daar moet ik wel naar rechts en dus naar het westen. De winkels zijn alleen open in de stad, maar ik heb genoeg proviand voor vanavond. Ik loop op schema om mooi om 17:00 uur te arriveren bij mijn bed voor vanavond. Om 16.30 uur kruis ik de E45, de weg waar ik verscheidene honderden kilometers over heb gelopen in het

noorden van Zweden. Hier is het wat drukker op die weg. Om 17.00 uur kom ik aan in Hammelev, mooi op tijd. Een paar minuten later ben ik bij de B&B. Ik klop aan, geen reactie. Ik loop rond het huis, niemand te zien. Dan maar bellen, maar beide telefoonnummers die ik bel, dezelfde nummers die aangeplakt zijn, worden niet opgenomen! Wat nu? Ik probeer het na een kwartiertje nogmaals, weer geen contact. Ik zie bij de overburen een busje parkeren en loop er naar toe. De man probeert ook dezelfde telefoonnummers, maar hij krijgt ook geen contact. Hij gaat naar zijn huis, gaat naar binnen, hij zou nog terugkomen. Ik ga maar in een tuinstoel zitten die onder een veranda staat. Ik zit in ieder geval droog. Na een half uur komt de man met zijn moeder naar mij toegelopen, het probleem is "solved". Zij trekt de garagedeur open en komt met de sleutel van de voordeur aan. "Jij kunt naar binnen, de eigenaresse heb ik gesproken en die komt later op de avond langs" zegt ze. Ik ben verbaasd, maar ik ben in ieder geval binnen en ik zie wel wat er gebeurt.

Ik heb keuze uit 4 slaapkamers, ik besluit de kleinste te pakken, want ik ben daar alleen maar om te slapen. Ik trek in ieder geval andere kleren aan. Douchen wacht ik maar mee totdat het wat duidelijker wordt komende avond. Ik zet de tv aan, die heeft maar 1 zender (NDR). Het stikt van de afstandsbedieningen, maar ik krijg ze niet aan de gang. Ik eet iets, soep e.d. Om 19:00 uur komt een auto het erf opgereden en de eigenaresse komt binnen. Zij verontschuldigt zich dat ze niet te bereiken was, maar het is opgelost. Ik krijg meer maatjes om te slapen, vanavond en vannacht. Ze is blij dat ik de kleinste slaapkamer gepakt heb omdat er 2 Duitsers en 2 Nederlandse vrachtwagenchauffeurs komen overnachten. We kletsen nog een uurtje over mijn tocht, over Denemarken en dat ze ook veel in Zweden en Noorwegen op vakantie is geweest. De afstandsbedieningen zijn voor haar ook onduidelijk maar de andere gasten zouden er wel raad mee weten. Ik moet de buitendeur niet slui-

ten voor de andere gasten en na betaling gaat ze naar haar (andere) woonhuis. Ik zie de Duitsers nog arriveren, praat nog even met hen, maar dan ga ik naar bed.

Maandag 31 augustus 2015

Hammelev - Rødekro, 26 km

Ik ben vannacht wakker geworden van een vrachtwagen en wat gerommel in de keuken. Dat zullen wel de Nederlandse vrachtwagenchauffeurs geweest zijn. In de vroege ochtend wordt er weer gerommeld. Dat zullen die Duitsers zijn die 4 dagen in de week in Haderslev werken en dan donderdagavond weer teruggaan naar het oosten van Duitsland.

Ik heb met de eigenaresse afgesproken dat ik vandaag pas tegen elven zal vertrekken, dus ik doe heel rustig aan. Om 10:30 uur ben ik het wachten beu en ik vertrek toch. Het regent hard, dus vertrek ik in mijn regenpak. Ik wil vanaf vandaag stoppen met de doorgaande weg volgen, vanaf nu volg ik een wandelroute naar het einde van deze vakantie. Ik ga op zoek naar de wandelroute Hærvejen. Die loopt van Viborg naar Padborg aan de Duits/Deense grens. Daar gaat hij eigenlijk door tot Hamburg. Na 5 minuutjes zie ik al het eerste bordje van de Hærvejenroute, ik "zit" al snel op de route.

De Hærvejen kun je als wandelroute maar ook als fietsroute volgen. Ik loop meteen over smalle wandelpadjes en heb het gevoel dat ik dit meer waardeer dan de grote asfaltwegen.

*-Peter van Beljouw-
(wordt vervolgd)*

Van Black Sail naar Shap Coast to coast (2)

Eagle Crag

Dag 2: 18 mei

Black Sail – Grasmere, 24 km

De wolken zijn langs de bergen omlaag gekropen en fijne regendruppeltjes tikken tegen de ramen als we Black Sail verlaten. De brede gravelweg die ons hierheen bracht, gaat niet verder dan de hut en het smalle paadje dat we vanaf nu volgen, verdwijnt al gauw in een drassig gebied. Via net boven het water uitstekende rotsen steken we Loft Beck over en zoeken ons een weg door het moeras. Alleen de meest subtiele lijnen in het landschap en de geringste kleurverschillen in het gras wijzen ons de weg. Toch raak zelfs ik het spoor hier enigszins bijster. Ik lees, ik bestudeer de kaart, ik lees nog eens. We staan bij een tweede beekje, Tongue Beck dat vanaf een verre bergwand als een zilveren lint naar beneden stroomt. Volgens de gids, die ons tot nog toe nog niet in de steek heeft gelaten, moeten we langs de rechteroever van Loft Beck omhoog. Maar hoe ik ook kijk, ik zie niets dat op een pad lijkt. Uiteindelijk ontdek ik een onnatuurlijke lijn, die een eerste zigzag van een slingerend pad zou kunnen zijn.

In het vorige verslag hebben we kunnen lezen hoe Rinda en Astrid zijn gestart met de Coast-to-Coast wandeling in Engeland. Deze begon in St Bees in het Lake District.

Hoewel vaak mistig en nat, het is bijna altijd vijftig tinten groen. Dat de wandeling ondanks mist verre van saai is, blijkt uit onderstaand verhaal. Het kaartlezen is essentieel en de sleutelwoorden om het vol te houden zijn rust, ruimte en stilte. Echter, als er een wind opsteekt van meer dan 60 km/uur is het toch wel kiezen op elkaar en met de voetjes stevig op de grond blijven staan.

Van onderaf is het ontzettend moeilijk te zien, maar ik waag het erop. Voorzichtig steken we ook Tongue Beck over en klimmen naar het vermoedelijke pad. En als we er eenmaal staan, is het superduidelijk. Een trap van platte stenen voert ons omhoog door de kloof die Loft Beck heeft uitgegraven. We stijgen, we hijgen, krijgen het zelfs warm. Eenmaal boven pauzeren we even om ons van onze regenbroeken te ontdoen, die we uiteindelijk toch niet nodig hebben en verstikkend warm zijn. We komen terecht in een kaal heuvel-landschap, ingesloten door grijze mist. We zijn de enigen en dat voelt geweldig. De rust, de stilte, de ruimte. We volgen cairns, grote stapels stenen die de route markeren. Er lijkt geen einde aan de cairns te komen en juist als ik toegeef aan mijn ongeduld, stelt de auteur van de wandelgids me gerust. Hij verwerkt zijn eigen ervaringen op een prettige manier in de routebeschrijving en schrijft letterlijk: 'maak je geen zorgen als de cairns wel erg lang door lijken te gaan'. Dan komt er van rechts een pad bij, Moses' Trod, genoemd naar een smokkelaar en illegale whisky stoker. We volgen het slingerende pad door het eenzame landschap en komen zo nu en dan nog weer een cairn tegen. Het volgende punt waar we naar uitkijken is de ruïne van een huis aan de voormalige trambaan naar de Honistermijn, waar sinds 1643 leesteen wordt gewonnen. De ruïne zien we niet, maar de trambaan ligt onmiskenbaar op een laag en kaarsrecht talud. Aan de voet ervan ligt metaal te verroesten.

We volgen de trambaan naar beneden en hier komen we voor het eerst ook andere wandelaars tegen, op weg naar de Black Sail. We lopen verder over de trambaan, die steeds vreemder wordt, want er zitten trappetjes in en hij eindigt met een smalle afdaling tussen twee rotsen. Na nog weer een trappetje omlaag komen we uit bij de parkeerplaats van de Honistermijn, die vol staat met oude legervoertuigen die aan hun eigen toertocht gaan beginnen. Bij de mijn is een klein winkeltje en hier pauzeren we even, terwijl het buiten weer begint te regenen. Net als we verder gaan is het weer droog, wat een geluk. We volgen de weg, maar mogen gelukkig al gauw overstappen op de oude, in onbruik geraakte weg naar Seatoller. De nieuwe weg slingert samen met een beekje omlaag door een hobbelig landschap met vreemde rode blosjes. Het zijn de dode varens die nog niet worden overvleugeld door fris groen.

Als we lager komen, zien we ook weer bomen die het landschap de broodnodige kleur geven. Dan deponereert een kissing gate ons op de weg naar Seatol-

"kissing gate"

ler en lopen we het dorp in. De naam is afgeleid van het Scandinavische woord voor 'zomerweide met de elzenboom'. Het dorp stamt uit 1893, toen er acht huisjes werden gebouwd voor de mijnwerkers, die voorheen in primitieve hutjes of zelfs in de mijngangen sliepen. Via een parkeerplaats wandelen we Johnny Wood in, terwijl het geluid van de Derwent met ons mee huppelt. Waar het pad op het water afstevent, is een rotspartij met een richel van één voet breed waar we overheen moeten. Er is een ijzeren kabel gespannen om wandelaars te helpen, maar in feite valt het best mee. De rotsen lopen heel geleidelijk af naar de rivier en de kabel is met dit fraaie weer niet nodig. Wanneer we uit het bos komen, zijn er nog twee schapenweides nodig voor we het dorpje Rostwaite bereiken. Daar steken we Stonethwaite Beck over en volgen een breed pad vol grind en stenen dat langzaam stijgt. De beek houdt ons gezelschap op onze weg omhoog en verwent ons met steeds fraaiere waterval- len. Terwijl de indrukwekkende Eagle Crag boven ons uittorent, bewonderen we de talloze schapenmuurtjes die zich langs de wanden van de vallei omhoog slingeren tot krankzinnige hoogten. Dit moet duizenden jaren werk hebben gekost en het zou me niets verbazen als ze op de Unesco Werelderfgoedlijst staan.

Steeds hoger klimmen we en als we omkijken is Rostwaite een postzegel glad groen in een verder ruig, grijsbruin landschap. Na elke bocht denken we zo onderhand wel het einde van de vallei

te hebben bereikt, maar steeds volgt er weer een nieuwe klim. Zelfs wanneer we de kom zien die het einde van de vallei dan toch echt inluidt, moeten we nog linksom een grote rotspartij passeren, verder omhoog. Gelukkig is hier weer een soortement trap gemaakt van platte stenen en aan het eind ervan staan we dan echt boven. Het uitzicht is 360 graden geweldig. Even is er twijfel over de route, maar wanneer we een voor een de beekjes oversteken die op de kaart staan, kan ik me weer oriënteren. Wel verdwijnt het pad in het hoge gras en lopen we lukraak door de natuur. Pas een heuveltje verder, bij de ijzeren palen van een verdwenen hek, zien we weer de paar grindstenen die een pad aanduiden. Hier kunnen we opnieuw kiezen voor een hoge of een lage route naar Grasmere. Wainwright wilde wandelaars stimuleren zelf op avontuur te gaan, dus er is niet één vaste route voor de Coast to Coast. Na een korte pauze besluiten we dat het weer goed genoeg is voor de hoge route. Omdat we al vrij hoog zitten, hoeven we nauwelijks nog te klimmen. In plaats daarvan dalen we niet af, maar blijven op deze hoogte tot vlak voor onze Grasmere. Hierdoor hebben we een fantastisch uitzicht op de omringende valleien, verre regenbuien en een spiegelglad meertje in een kommetje op een top. Langzaam verschijnen er weer groene velden in het dal, bomen

en huizen. Schapenmuurtjes tekenen abstracte vormen in het bruine landschap. Als de afdaling dan eenmaal komt, dagen we onze benen uit en gaan scherp naar beneden. Het gladde asfalt daarna is een verademing. Even weer normale stappen zetten, de benen strekken en heerlijk uitrekken. De Coast to Coast gaat voor Grasmere linksaf, maar wij gaan rechtdoor. Het dorp heeft een stuk of drie outdoorwinkels en Astrid heeft een nieuwe rugzak nodig. De heupriem van haar rugzak heeft losgelaten, waardoor al het gewicht op haar schouders rust en met nog acht wandeldagen in het vooruitzicht is dat geen goede zaak. Het is bijna sluitings- tijd, maar gelukkig komen we in een goede winkel terecht met een uitgebreide keuze aan rugzakken. Voorzien van een A-merk rugzak lopen we het dorp uit naar onze B&B.

Dag 3: 19 mei

Grasmere - Shap, 40 km

Het is officieel. Astrid en ik zijn bikkels. Van 07.00 tot 19.00 uur wandelen met alleen een koffiepauze van een half uurtje om 11.00 uur is zelfs voor mijn doen extreem. En dat met een wind van pak hem beet 60 km/u. Hard genoeg om ons van de sokken te blazen in ieder geval. Windsnelheden waarbij experts het afraden om de bergen in te gaan. Maar ja, wij gingen niet. Op het moment dat iemand daarboven de air-

co aanzette, waren wij er al...

De dag begint nog rustig en kalm. We zijn zoals gewoonlijk vroeg wakker en trekken niet veel later de bergen weer in. We lopen over een grindweg langs de beek Tongue Gill en volgens de gids is er een interessant alternatief aan de andere kant van het water.

De eerste, nog vrij nieuwe brug die we tegenkomen, steken we over. We komen terecht in een wijngaard, waar het pad al gauw verdwijnt tussen de jonge, door groene plastic kokers beschermde boompjes. Na een paar pogingen een route te vinden, geven we het op en keren terug naar de grindweg. Om even later een tweede brug tegen te komen die betere dingen belooft. Daar is een duidelijk pad dat de vallei in de juiste richting volgt. Terwijl de beek in de diepte ruist, steken we de talloze stroompjes over die dwars door het pad naar beneden dartelen. Langzaam stijgen we en tegen het eind van de vallei is er een waterval die zich van-

af een hoge rots naar beneden stort. Helaas kunnen we er amper iets van zien door de dichte mist die vanaf de toppen naar beneden zakt. We gaan verder omhoog en worden verwend met een goed begaanbare trap van platte stenen. Eenmaal boven dalen we weer af en ontwaren onder ons het rimpelloze water van Grisedale Tarn. Aan de verre oever kampeert een grote groep jongeren. Dik ingepakt wachten ze tot iedereen klaar is voor vertrek. En dan komen wij langs, in T-shirt en trans-

pirerend na onze klim. Aan het eind van het meer heet een steen te staan met een gedicht van Wordsworth erop, want dit is de plaats waar William voor de laatste keer afscheid nam van zijn broer John, die in 1805 verdronk. Maar probeer maar eens één bepaalde steen te vinden tussen honderden andere stenen.

Ook hier hebben we de keuze tussen een hoge en een lage route, maar die is makkelijk gemaakt. In dit weer, met in wolken gehulde toppen heeft verder klimmen geen enkele zin. We dalen af in de vallei en zouden op Patterdale af moeten koersen. Helaas ligt het dorp net om een hoekje en misschien wel doordat we geen bestemming kunnen zien in de verte lijkt er geen einde aan de vallei te komen. Toch valt er nog genoeg te zien en te genieten. Zo nu en dan een watervalletje en als we wat lager zijn, zit een geelgors prominent bovenin een boom te zingen. Zo goed heb ik het beestje nog nooit gezien! Na een paar boerderijen slaan we af naar een weg en even genieten we van het vlakke asfalt onder onze voeten. Normaal lopen, zonder na te denken hoe je je voeten neerzet, wat een luxe. Daarna worden we een nieuw natuurgebied ingeleid, Glenamara Park. Het gebied is allesbehalve parkachtig en de uitzichten over een ver meer, ingeklemd door bergreuzen, zijn meer dan indrukwekkend. Wanneer we dan toch Patterdale bereiken, stoppen we in een hotel voor koffie. Het dorp is niet groot, maar wel is er even verderop een souvenirwinkelje waar we een mouwembleem en

koelkastmagneet van de Coast tot Coast scoren. Kort nadat we het dorp achter ons laten, steken we een beek over naar het gehucht Rooking. Daar beginnen we weer te klimmen. Heel geleidelijk, gelukkig. In rustig, maar gestaag tempo stappen we voort, terugkijkend naar de bergen achter ons en het meer, dat nu een glimmende, zilveren vlek in de diepte is. Eenmaal op de top komen behoorlijk wat paden bij elkaar en het vinden van de juiste is behoorlijk lastig, aangezien de gids van links en rechts opeens overschakelt naar zuid en zuidoost. Ik ben iemand van concrete aanwijzingen en herkenningpunten en windrichtingen of een kompas zijn aan mij niet besteed. Ik ben toch geen zeiler. Uiteindelijk kies ik een pad dat de juiste richting opgaat en waarvan de schaarse cairns aan de routebeschrijving van de gids voldoen, al passeren we de toppen aan de rechterkant, terwijl we die volgens de gids links hadden moeten passeren. Gelukkig komen we een wandelaar tegen die bevestigt dat dit het pad is naar Angle Tarn. Met zijn bijzondere vorm, zijn schiereiland en een klein eiland is het meer onmiskenbaar. Aan de oever zitten een paar ganzen, de die stilte luid

verstoren met hun alarmroep als we langskomen. Hoewel we het meer van een andere kant naderen dan volgens de kaart had ontmoeten, kan ik me nu weer goed oriënteren en gaan we over het enige en juiste pad verder, op weg naar een volgend meer, Hayeswater. Er is inmiddels een venijnige wind opgestoken en de miezer voelt als hagel tegen onze blote huid. Onze stokken worden zowat weggeblazen.

-Rinda Scheltens-

- Op woensdag wandelen
- Om 19:00 uur, vanaf 1 april
- 12 kilometer
- Dinercafé 't Kroegske
- www.kroegske.nl

Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot
0499-573671
info@stapperij.nl

Bestseweg 52
5688 NP Oirschot
0499-571817
info@zand-oirschot.nl

www.kroegske.nl
www.stapperij.nl
www.zand-oirschot.nl
www.pitch-puttoirschot.nl

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

IML-wandeltochten

Chantonay—Frankrijk

Mourne—Castlebar Ierland

Jurbarkas -Litouwen

Vaasa—Finland

Saga—Noorwegen

Beijing—Chengdu China

Korea—Japan—Taiwan

Indonesië

Nieuw-Zeeland—Australië

Madeira

Franciscus pad Assisi—Rome

Camino de Santiago de Compostela

IJsland

Thailand

het **LoopCentrum**

DESKUNDIG ADVIES IN DE
GROOTSTE HARDLOOP- EN
WANDELSPECIALZAAK
VAN NEDERLAND!

www.hetloopcentrum.nl - 077 - 398 71 00 - Horst aan de Maas

Kom voor **het betere schoenadvies** naar het **LoopCentrum!**

Of u nu de Vierdaagse gaat lopen, of een rondje wandelt in het bos:
het dragen van de functioneel juiste wandelschoen is een must.

Een goede wandelschoen biedt demping, comfort en
stabiliteit voor alle wandelingen.

De adviseurs van het LoopCentrum werken uitsluitend met
kwaliteitsproducten. In de grootste hardloop- en wandelspecialzaak
van Nederland vindt u uitgebreide collecties wandelschoenen van
bijvoorbeeld Hanwag, Meindl, New Balance en Salomon.

WAARDEBON

het **LoopCentrum**

Bij aankoop van
hardloopschoenen ontvangt u:

10% korting
en FALKE running sokken
t.w.v. €16,95 **gratis***

* Geldig t/m 01-10-16 en bij inlevering en/of vermelding van deze bon

Stationsstraat 137 - 5963 AA Horst aan de Maas - 077 - 398 7100

WAARDEBON

het **LoopCentrum**

Bij aankoop van een paar
wandelschoenen ontvangt u een
paar functionele wandelsokken
t.w.v. €19,95
GRATIS*

* Bij inlevering en/of vermelding van deze bon, niet geldig i.c.m. andere aanbiedingen en/of acties

Stationsstraat 137 - 5963 AA Horst aan de Maas - 077 - 398 7100

Voor meer informatie en openingstijden kunt u terecht op www.hetloopcentrum.nl